

Print Post Approved

PP318852/0020

misli

THOUGHTS

LETO

YEAR 46

NOVEMBER 1997

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Edit) Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 - E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 10 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije 20, letalsko po posebnem dogovoru + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

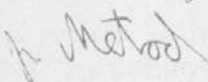
Dober dan!

Mesec november je s svojim pomladnim cvetenjem mesec upanja in življenja. Pravi čas za spomin na naše pokojne in poživitev vere v večno življenje. V teh Mislih lahko spet najdete spisek pokojnih, kot ponavadi v novembrskih številkah.

Že večkrat sem v teh mesecih slišal pripombo, da je cena za Misli sramotno nizka. Res se rado zgodi, da tistega, kar je zastoj ali prepoceni, ne cenimo dovolj. Z novim letom bo letna (!) naročnina Misli za Avstralijo \$15, tako da bo malo bolj »krščanska«. Če pa boste pridobili dva nova naročnika, boste Misli eno leto dobivali zastoj! Kdor pa bi težko plačeval več kot doslej, naj se oglasi! Sklad Misli je namenjen tudi tovrstnim težavam. Ob tem naj spet spomnim in prosim, da nas obvestite, če spremenite naslov. Napišite starega in novega!

Vabim vas, da si ogledate ponudbo knjig. V zadnjih številkah Misli vam predstavljamo našo zalogo lepega branja.

Pred vrati je novo cerkveno leto in adventna priprava na božič. Naj nam koristi!

Knjige

Poštnina v ceno knjig ni vključena!

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – Draga Gelt je v angleščini napisala slovensko zgodovino. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI – Kot pesem v prozi izražena topla razmišljanja Drage Gelt iz Melbournu. Od vsake prodane knjige gre en dolar za Dom počitka matere Romane. Cena 15 dolarjev.

DAIRY OF A SUBMARINER – V angleščini pisan dnevnik slovenskega podmorničarja Johna Majnika. Cena 13 dolarjev.

SLOVENIANS IN AUSTRALIA – Raziskovalna naloga Irene Birsu o slovenski emigraciji v Avstraliji v angleščini. Cena 15 dolarjev.

PESMI SIMONA GREGORČIČA – Trde platnice, s številnimi barvnimi slikami slovenskih umetnikov. Lepo darilo ljubiteljem poezije in umetnosti. Cena 20 dolarjev.

BEŽI ZLODEJ, BABA GRE – Kraške štorije, ki sta jih zbrali Danila Kocjan in Jelka Hladin, bogata zapuščina non in nonotov s Krasa. Cena 25 dolarjev.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE, I. in II. del – Recepti šolske sestre Nikoline Rop, ki jih je objavljala v Družini. Cena I. dela 10, cena II. 11 dolarjev.

PREMIKI – nastajanje in obramba slovenske države 1988–1992 izpod peresa Janeza Janše. Cena 40 dolarjev.

PALME MUČENIŠTVA – Pomorjeni slovenski duhovniki, redovniki in bogoslovci in nekateri verni laiki. Cena 42 dolarjev.

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija: Stenske slikarije pokrivajo vso notranjščino romanske cerkve v Hrastovljah v Slovenski Istri, najznamenitejša med njimi je prav gotovo Mrtvaški ples, priljubljen srednjeveški motiv. Sprevod parov, v katerih okostnjak vsakič spremlja predstavnik različnih stanov in starosti, se pomika od zibelke z otrokom proti odprtemu grobu: smrti nihče ne ubeži, je osnovno sporočilo te izredne upodobitve. Na naslovnici je le en njen del.

- Zoper moč smrti ni rože na vrta
- p. Metod Ogorevc - stran 269
- Rajnega slovo
- A. M. Slomšek - stran 271
- Matica naših pokojnih
Od nov. 1996 do nov. 1997
- stran 272
- Novomašnikovo popotovanje...
- p. Simon Peter Berlec
- stran 276
- Sveti Ciril in Metod Melbourne
- p. Metod - stran 277
- Križem avstralske Slovenije
- stran 279
- Novosti v domovih za ostarele
in onemogle
- Stanko Prosenak - stran 282
- Na poti do oltarja - A. M.
Slomšek - stran 284
- Pesek, veter, zvezde
- tekst in foto Katarina Mahnič
- stran 286
- Naše nabirke - stran 287
- Sveti Rafael Sydney
- p. Valerijan - stran 288
- Dvojni praznik Baragove
knjižnice
- Maria A. Oppelt - stran 291
- Pater Bazilij v spominih
njegovih rojakov - stran 292
- Moje celice
- Jožko Kragelj - stran 295
- Sveta Družina Adelaide
- p. Janez - stran 296
- Slovo od patra Toneta
- Barbara Smrdel - stran 297
- Križanka, razvedrilo - stran 298

Zoper moč smrti ni rože na vrta

p. Metod Ogorevc

Praznik vseh svetnikov. Nekateri ga imenujejo dan mrtvih, vendar bi takšen dan lahko imenovali samo dan žalovanja, ne pa praznik. Ves mesec november se spominjamo naših pokojnih in zanje molimo, zlasti 2. novembra, na spominski dan vseh vernih rajnih. Tako praznik vseh svetih kot molitev za naše rajne govorita o naši veri v življenje onkraj praga smrti. Jezus je pred svojim vnebohodom zagotovil svojim učencem in po njih tudi nam: V hiši mojega Očeta je mnogo bivališč. Če bi ne bilo tako, bi vam povedal. Odhajam, da vam prostor pripravim. Kam grem, veste in za pot veste. (prim. Jn 14,2-3)

S pokojnimi moremo biti povezani na dva načina: svetnikom se priporočamo, za naše rajne pa molimo.

Skozi cerkveno leto se spominjamo različnih mož in žena, ki jih je Cerkev proglasila za svetnike, na prvega novembra pa se spomnimo mnogih, ki niso bili javno proglašeni za svetnike, a so junaško živeli iz vere. Med njimi so, tako upamo, tudi mnogi slovenski očetje in matere, mnogi majhni in skriti ljudje, ki pa so veliki v božjih očeh. Gotovo pa je v slovenski zgodovini dolg spisek imen ljudi, ki so ljubili Boga nad vse in svojega bližnjega kot sami sebe, pa čeprav niso bili proglašeni za svetnike. Prav teh, in mnogih drugih, se spominjamo na prvi november in se jim priporočamo.

Naše življenje je prepredeno z različnimi programi. Tu so radijski in televizijski programi, delovni programi doma in v službi, vse bolj v naše življenje prodirajo tudi računalniški in politični. Značilnost vseh teh programov pa je, da so omejeni. Z novimi izpodrivamo prejšnje, a tudi ti nas zadovoljijo samo za nekaj časa.

Jezus nam v evangeliju nudi takšnega, ki zaobjema celo življenje in sega celo prek meje smrti. Gre za življenjski program, ki ga je Jezus oznanil v govoru na gori. Gora podčrta pomen njegovih besed. Spominja nas na Mojzesa v Stari zavezi, ki se je tudi povzpел na goro, kjer mu je Bog oznanil deset zapovedi. Jezusov govor na gori bi lahko imenovali kar ustava božjega kraljestva, temeljna načela te ustave pa so blagri. Svetniki so ta načela vsak na svoj način zelo upoštevali. Glede na to, da smo vsi poklicani k svetosti, si blagre kratko oglejmo.

BLAGOR UBOGIM V DUHU. Ta blagor govori o potrebnosti tega, da iščemo in najdemo ravnotežje med materialnimi in duhovnimi dobrinami. Skušnjava po materialnih dobrinah: lepi hiši, avtomobilu, denarnih rezervah in stalnem izboljševanju vsega tega, zna biti tako velika, da prevzame celega človeka. Lahko ga uniči, če se človek zapre v svet hlastanja, garaštva,

nevoščljivosti, dirke za imeti več in bolje kakor drugi. Blagor ubogim v duhu je blagor, ki je koristen na tem in drugem svetu, saj nas varuje pred pretiravanjem in nam pomaga doseči krepost zmernosti.

BLAGOR KROTKIM. Nasproti tega blagra sta skušnjava po oblasti in po uveljavljanju: biti nad ženo, nad otroki, sodelavci, sosedi. Imeti zadnje besedo. Biti bolj pameten kot drugi, izstopati, da bi me opazili. Vsebinska tega blagra pomeni, da v sebi odkrivamo božje darove, se zanje Bogu zahvaljujemo in jih razvijamo. Pomeni, da smo do drugih ljudi prizanesljivi s kritiko in obsojanjem, saj se zavedamo tudi svojih slabosti in omejenosti.

BLAGOR ŽALOSTNIM. Ta blagor človek zaživi, ko zna sprejemati bolečino, trpljenje kot sestavino svojega življenja in zna ob izkušnji trpljenja in bolečine dozorevati.

BLAGOR LAČNIM IN ŽEJNIM PRAVICE. Ta blagor živimo, kadar nam ni vseeno, kaj je res; kadar nam je resnica merilo življenja in ne le trenutne koristi ali tega, da odnesemo celo kožo.

BLAGOR USMILJENIM. Ne gre samo za zunanje izkazovanje usmiljenja stiskanim, ostarelim, duševno ali telesno prizadetim. Biti usmiljen do nekoga dostikrat pomeni odpustiti mu in ga sprejeti takšnega, kot je, ne samo v telesni nepopolnosti temveč tudi v človeški pomanjkljivosti. Odpuščati nekemu in ga v svojem srcu sprejemati, čeprav iz dneva v dan zadaja rane, te uničuje, ti para živce, ti jemlje dobro ime... To je usmiljenje. Bolje je krivico prenašati, kot pa jo delati! Človek lahko potrebuje leta dolgo, da ga milost v toliki meri napolni, da sovražnika vzljubi.

BLAGOR ČISTIM V SRCU. Živeti ta blagor pomeni usmerjati in brzdati svoja slaba nagnjenja: napuh, lakomnost, nečistost, nevoščljivost, požrešnost, jezo, lenobo. Če tem nagnjenjem damo priložnost, prepredejo vso našo notranjost kot pajkova mreža. Javna morala jim je često naklonjena. Ta grešna nagnjenja moremo usmerjati, če gojimo zdravo duhovno in telesno življenje ob zakramentih, molitvi in žrtvi.

BLAGOR MIROLJUBNIM Živeti ta blagor pomeni najti čas zase. Svoje telo in svojega duha tako umiriti, da slišim božji glas v tišini.

BLAGOR PREGANJANIM. Večkrat je človek postavljen pred odločitev: ali neko stvar gnati do konca, tako da se držiš svojega prav ali črke zakona, ali pa stvar obrniti oziroma pogledati z druge strani in z vrhano mero ljubezni drugega razorožiti. Gandhi, duša Indije, nam je v novejši zgodovini svetel zgled revolucije ljubezni, ko je angleškemu zatiralcem večkrat ponavljal: »Lahko nas mučite, ubijate naše otroke in žene, ne morete pa storiti, da vas mi ne bi imeli radi. V tem je naša zmaga.«

BLAGOR VAM, ČE VAS ZARADI MENE ZASRAMUJEJO. Postavljeni smo pred izbiro: ali biti s srcem kristjan ali biti le na videz kristjan. Če je naše krščanstvo sito in udobno, nam ne povzroča težav, pa tudi blagor se nas ne tiče.

Vabilo praznika vseh svetnikov, na svoj način pa tudi spomina vseh rajnih, je, naj zberemo pogum in vedno znova začnemo živeti evangelijski program. Veliki krščanski svetnik, sveti Avguštin, je zapisal: »Če so oni zmogli, zakaj ne bi jaz?« Življenska ura se izteka vsem, ali kot je posrečeno napisal naš svetniški kandidat Anton Martin Slomšek: »Zoper moč smrti ni rože na vrti.«

Rajnega slovo

Vse, kar živi na sveti,
Je le en kratek čas;
Vse mora slovo vzeti
In zapustiti nas.

Tud' jaz se zdaj odpravljam,
Vzamem od vas slovo,
Ker v dolgo večnost rajžam,
Me več nazaj ne bo.

Bogu ino Mariji
Vas danes izročim,
Da bi za me molili,
Še to od vas želim.

Bratje in sestre moje!
Še eno prosim vas:
Čistite srce svoje,
Čujte na zadnji čas.

Tud' vi ne veste časa,
Kdaj prišel bo Gospod,
In vas iz tega sveta
Zaklical bo od tod.

Oh, srečna tista duša,
Ki čisto vest ima,
Veselo svet zapuša,
K Očetu se poda.

Vse meni odpustite,
Kar vas razžalil sim,
Kakor tud' vi želite,
Vam rad vse odpustim.

Za mano ne žalujte
Kakor neverniki,
Le gor se ogledujte,
Kjer Jezus naš živi.

Oh, da bi se spet snid'li
Tam v dolgi večnosti
In se veselo vid'li,
V hiši Očetovi.

Vsi Jezusa prosite,
Naj tamkaj združi vas.
Bratje! Za me molite,
Molil bom jaz za vas.

Anton Martin Slomšek, Mnemosynon 1846

Matica naših pokojnih

V lanski Matici pokojnih jih še ni bilo... Le kdo od nas bo prišel v prihodnjo?

Če zasledite, da v zadnjem letu umrlega rojaka ni na seznamu, nam prosimo sporočite. Le tako bo Matica naših pokojnih čim popolnejša.

Od novembra 1996 do novembra 1997

JUSTINA PORŠEK, r. Mrak

r. 16. 7. 1923 – Prebačevo na Gorenjskem
+ 10. 11. 1996 – Dubbo, N.S.W.

MAKSIMILIJAN BRUNČIČ

r. 27. 1. 1944 – Plešivica pri Ljutomeru
+ 15. 11. 1996 – Wollongong, N.S.W.

GABRIJELA STOK, r. Hafner

r. 24. 3. 1902 – Srednje Bitnje pri Škofji Loki
+ 23. 11. 1996 – Macleod, Victoria

ALEXANDER ZUFFERLI

r. 30. 8. 1914 – Grmek blizu Vidma
+ 24. 11. 1996 – Kew, Victoria

JOŽE KOPRIVC

r. 15. 2. 1925 – Brežina pri Brežicah
+ 25. 11. 1996 – Lightning Ridge, N.S.W.

ALOJZ FILIPIČ

r. 8. 5. 1926 – Breginje
+ 29. 11. 1996 – Sydney, N.S.W.

EGON KATNIK

r. 17. 3. 1914 – Trst
+ 29. 11. 1996 – Canberra, A.C.T.

IVAN CEROVAC

r. 22. 11. 1924 – Buzet
+ 23. 12. 1996 – Melbourne, Viktorija

BENEDIKT PIRJEVEC

r. 21. 3. 1912 – Čohi-Lokavec blizu Ajdovščine
+ 24. 12. 1996 – Adelaide, S.A.

MARKO VILJEM KRISTAN

r. 20. 6. 1929 – Maribor
+ december 1996 – Elwood (M), Victoria

EMIL SKVARČ

r. 7. 2. 1929 – Ajdovščina
+ 27. 12. 1996 – Adelaide, S.A.

MILKA KRAMAR, r. Strnad

r. 1. 7. 1925 – Kopolje
+ 28. 12. 1996 – Woodville, S.A.

VIKTOR GNEZDA

r. 13. 2. 1924 – Idrija
+ 31. 12. 1996 – Adelaide, S.A.

IVANKA IVANČIČ, r. Dodič

r. 7. 9. 1933 – Obrovo
+ 2. 1. 1997 – Geelong, Victoria

JELICA VRTAČIČ, r. Črnčič

r. 5. 5. 1933 – Dunaj
+ 5. 1. 1997 – Geelong, Victoria

JOŽEF ŠKRLJ

r. 4. 4. 1930 – Šembije
+ 5. 1. 1997 – Fawkner (M), Victoria

ANTON LOGAR

r. 8. 1. 1920 – Buje pri Postojni
+ 6. 1. 1997 – Sydney, N.S.W.

JOŽE VONČINA

r. 8. 12. 1927 – Primorska
+ 13. 1. 1997 – Adelaide, S.A.

MILOŠ ABRAM

r. 21. 5. 1917 – Novo mesto
+ 18. 1. 1997 – Kew (M), Victoria

JULIJAN VIOLA

r. 10. 2. 1914 – Miren na Primorskem
+ 21. 1. 1997 – Magill, S.A.

ANA SANKOVIČ, r. Zlatkovič

r. 1.1. 1908 – Mune v Istri
+ 26. 1. 1997 – Sunbury, Victoria

MARIJA FRANČIŠKA BATIČ

r. 18. 3. 1924 – Reka
+ 28. 1. 1997 – East Hawthorn (M), Victoria

IVAN DOBAJ

r. 15. 5. 1934 – Kaplja ob Dravi
+ 31. 1. 1997 – Windsor, N.S.W.

HELENA WILLIAMSON, r. Obljubek

r. 12. 3. 1954 – Sydney
+ 31. 1. 1997 – Wollongong, N.S.W.

RUDOLF FRANKOVIČ

r. 26. 3. 1910 – Lokve na Krasu
+ 1. 2. 1997 – Sydney, N.S.W.

ALEKSANDER DI NINO

r. 14. 3. 1931 – Idrija
+ 6. 2. 1997 – Sydney, N.S.W.

IVAN JAMES NEMEC

r. 1. 9. 1962 – Melbourne
+ 6. 2. 1997 – Melbourne, Victoria

JOŽEF LOVENJAK

r. 14. 11. 1932 – Nerađnovci v Prekmurju
+ 12. 2. 1997 – Melbourne, Victoria

ERIK KOGOY

r. 19. 10. 1923 – Goriško
+ 14. 2. 1997 – Wollongong

ALOJZ GOLJA

r. 20. 6. 1919 – Sela blizu Mosta na Soči
24. 2. 1997 – Newborough, Victoria

TONE JENKO

r. 9. 5. 1935 – Knežak
+ 2. 3. 1997 – Clayton (M), Victoria

JOŽEF GORJUP

r. 17. 3. 1936 – Hrenovice pri Ilirski Bistrici
+ 2. 3. 1997 – Sheparton, Victoria

EMA ŽELE, r. Paravan

r. 3. 1. 1948 – Gorenja vas pri Kanalu
+ 7. 3. 1997 – Melbourne, Victoria

AVGUST SUŠEC

r. 8. 5. 1958 – Celje
+ 12. 3. 1997 – Brisbane, Queensland

NINO (GIOACCHINO) DODICH

r. 29. 1. 1923 – Dodiči pri Poreču
+ 25. 3. 1997 – Kew (M), Victoria

JOŽEF SEMLER

r. 12. 3. 1939 – Čepinci v Prekmurju
+ 3. 4. 1997 – Melbourne, Victoria

ALOJZ PENCA

r. 2. 6. 1915 – Brezovica pri Šmarjeti
+ 6. 4. 1997 – Kew (M), Victoria

GEORGE BUTKERAITIS

r. 21. 8. 1928 – Litvanija
+ 6. 4. 1997 – Clayton (M), Victoria

JOŽE VORŠIČ

r. 6. 11. 1921 – Mala Nedelja
+ 7. 4. 1997 – Windsor (S), N.S.W.

ALOJZ GLOGOVŠEK

r. 7. 3. 1918 – Mali Kamen, Senovo
+ 11. 4. 1997 – Penrith (S), N.S.W.

MARICA TEMIŠANOVIČ, r. Skok

r. 19. 3. 1909 – Trst
+ 11. 4. 1997 – Keilor Downs (M), Victoria

ANA GRABNER, r. Potočnik

r. 20. 5. 1915 – Slatina v Halozah
+ 15. 4. 1997 – Kew (M), Victoria

ANA VOGRINČIČ, r. Magyar
 r. 12. 6. 1915 – Venceslavci v Prekmurju
 + 27. 4. 1997 – Melbourne, Victoria

FRANC BREZAVŠČEK
 r. 19. 9. 1910 – Kanalski vrh
 + 1. 5. 1997 – Mareeba, North Queensland

NADA GJIKOSKI, r. Kotnik
 r. 17. 6. 1951 – Slovenske Konjice
 + 5. 5. 1997 – Auburn (S), N.S.W.

VINKO JUG
 r. 12. 11. 1932 – Sopote blizu Podčetrka
 + 8. 5. 1997 – Sydney, N.S.W.

JOŽE GOLENKO
 r. 15. 2. 1924 – Gibina pri Razkrižju
 + 10. 5. 1997 – Melbourne, Victoria

MILKA MARINOVICH, r. Šušteršič
 r. 21. 4. 1926 – Dutovlje
 + 14. 5. 1997 – Melbourne, Victoria

ŠTEFANIJA LASIČ
 r. 23. 9. 1911 – Vrtojba
 + 19. 5. 1997 – Kew (M), Victoria

MARGARET KATHERINE KRNIJAK
 r. 7. 12. 1962 – Oakleigh
 + 20. 5. 1997 – Wantirna, Victoria

MILAN ČEČ
 r. 19. 12. 1930 – Jelovo pri Zidanem mostu
 + 25. 5. 1997 – Maryborough

JANEZ ROGELJ
 r. 26. 8. 1942 – Urec
 + 30. 5. 1997 – Fawkner (M), Victoria

LEOPOLD MULLER
 r. 2. 12. 1912 – Susak
 + 7. 6. 1997 – Ferntree Gully, Victoria

FRANK STEPANČIČ
 r. 13. 2. 1956 – Poreč
 + 8. 6. 1997 – Riverina Hgw, N.S.W.

LUDVIK TUŠEK
 r. 22. 5. 1915 – Hrastnik
 + 26. 6. 1997, Melbourne, Victoria

JANEZ BRADAČ
 r. 13. 12. 1934 – Bač pri Knežaku
 + 30. 6. 1997 – Kellyville, N.S.W.

IVAN CETIN ml.
 r. 2. 2. 1946 – Hinje pri Ilirski Bistrici
 + 30. 6. 1997 – Modbury, S.A.

KRSTE MARKOVSKI
 r. 2. 9. 1926 – Bitolje, Makedonija
 + 4. 7. 1997 – Sydney, N.S.W.

MARTA PATAFTA, r. Brumen
 r. 18. 7. 1939 – Ljutomer
 + 11. 7. 1997 – Canberra, A.C.T.

MARJAN ROME
 r. 4. 11. 1924 – Petro Varadin pri Novem Sadu
 + 15. 7. 1997 – Melbourne, Victoria

FRANK FATUR
 r. 3. 12. 1925 – Žeje (Prestranek pri Postojni)
 + 25. 7. 1997 – Melbourne, Victoria

P. BAZILIJ VALENTIN
 r. 29. 8. 1924 – Vič, Ljubljana
 + 26. 7. 1997 – Melbourne, Victoria

RUDOLF FLAIBAN
 r. 1911 – Konjsko v Goriških Brdih
 + 26. 7. 1997 – Sydney, N.S.W.

SIMON KROPIČ
 r. 8. 9. 1913 – na rečni ladji v Romuniji
 + 26. 7. 1997 – Blue Mountains, N.S.W.

LUDVIK STERLE
 r. 18. 8. 1937 – Kozarišče
 + 27. 7. 1997 – Hawthorn (M), Victoria

FRANC CESTNIK
 r. 6. 3. 1929 – Zagorje pri Pivki
 + 2. 8. 1997 – Kew (M), Victoria

*Slovo je vse. Ni rojstvo že slovo
 od matere, ljubezen od zasnutka
 ljubezni? Ni življenje vse
 tako lepo,
 ker je slovo od vsakega trenutka?*

Lili Novy

JOŽE POHLEN
 r. 6. 10. 1921 – Muje
 + 4. 8. 1997 – Bankstown (S), N.S.W.

DANIEL PUŽ
 r. 13. 7. 1930 – Pasjak, župnija Jelšane
 + 7. 8. 1997 – Adelaide, S.A.

IVAN FORTE
 r. 5. 5. 1924 – Semič
 + 8. 8. 1997 – Blacktown (S), N.S.W.

IVAN MAURICE
 r. 14. 6. 1921 – Kozana v Goriških Brdih
 + 8. 8. 1997 – Sydney, N.S.W.

JULIJA SMUK

r. 1908

+ 9. 8. 1997, Blacktown (S), N.S.W.

MARTA FALEŽ

r. 22. 7. 1909 – Rače pri Mariboru

+ 16. 8. 1997 – Canberra, A.C.T.

MARJAN STOK

r. 21. 2. 1931 – Godnje pri Sežani

+ 19. 8. 1997 – Melbourne, Victoria

FRANC MARKO

r. 20. 1. 1916 – Svečina pri Mariboru

+ 22. 8. 1997 – Camperdown (S), N.S.W.

JOŽE DOMINIK

r. 1914 – Gomilice pri Turnišču

+ 23. 8. 1997 – St. Albans, Victoria

SREČKO BOLE

r. 12. 1. 1925 – Ašber na Krasu

+ 27. 8. 1997 – Adelaide, S.A.

RUDOLF PETEK

r. 4. 9. 1914 – Tezno pri Mariboru

+ 28. 8. 1997 – Adelaide, S.A.

ALOJZIJA PARAVAN

r. 1915 – Kanal pri Novi Gorici

+ 16. 9. 1997 – Melbourne, Victoria

RUDOLF LONCNER

r. 30. 4. 1926 – Nemški Rut v Baški grapi

+ 17. 9. 1997 – Queensland

FILIP TOMAŽIČ

r. 9. 2. 1933 – ?

+ 17. 9. 1997 – Macleod, Victoria

LUCIJA VOUK, r. Senečič

r. 13. 12. 1904 – Jelovec, župnija Makole

+ 18. 9. 1997, Myrniong, Victoria

PETER DOLENC

r. 11. 12. 1936 – Šmarca pri Kamniku

+ 23. 9. 1997 – Guildford, N.S.W.

ALOJZ JENKO

r. 12. 3. 1923 – Topolec pri Ilirski Bistrici

+ 23. 9. 1997 – North Parramatta (S), N.S.W.

IVO ŠUŠTERŠIČ

r. 20. 5. 1934 – Kranj

+ 28. 9. 1997 – Camperdown (S), N.S.W.

GVERINO RAY TRDOSLAVIČ

r. 19. 5. 1941 Jesenovik (Šušnjevec)

+ 3. 10. 1997 – Sydney, N.S.W.

FILIP PLIBERŠEK

r. 19. 4. 1960 – Sydney

+ 4. 10. 1997, Port Moresby, Papua Nova Gvineja

ROZA KOROTANCHNICK, r. Savič

r. 2. 11. 1901 – Budimpešta na Madžarskem

+ 14. 10. 1997 – Fairfield, N.S.W.

RUDOLF ROZMAN

r. 6. 2. 1923 - Zgornje Bitnje pri Kranju

+ 31. 10. 1997 - Sydney, N.S.W.

SUZANA ROZMAN

r. 14. 3. 1940 - Selenče v Vojvodini

+ 4. 11. 1997 - Mulgrave, Victoria

IVANKA TRINCO, roj. Rebec

r. 3. 9. 1934 - Pivka - Št. Peter na Krasu

+ 6. 11. 1997 - Sydney, N.S.W.

TONE POŽAR (POZARRI)

r. 1. 12. 1914 - Gor. Košana pri Pivki

+ 6. 11. 1997 - Perth, W.A.

FRANC ZUPANČIČ

r. 1922

+ 7. 11. 1997 - Adelaide, S.A.

IVAN LUTER

r. 20. 6. 1935 - Gomilice v Prekmurju

+ 8. 11. 1997 - Semaphor, S.A.

STANKO MURSAK

r. 5. 5. 1935 - Maribor

+ 14. 11. 1997 - Sydney, N.S.W.

VILKO PAVLIČ

r. 13. 1. 1918 - Črniče

+ 16. 11. 1997 - Cranbourne, Victoria

Dodani Matici pokojnih:

MARIJA AUTENGRUBER, r. Kurbos

r. 7. 10. 1924 – Ptuj

+ 7. 4. 1991 – Renmark, S.A.

JOHN KIRN

r.?

+ 21. decembra 1995

ADOLF CINČIČ

r. ?

+ marec 1996 – Adelaide

IVANKA IERISEVIZH, r. Fabčič

r. 30. 4. 1912 – Senožeče

+ oktober 1996 - Avstralija

MARIJA VAJLER

r. ?

+ december 1996 – Gippsland

BOŽENA MEZGEC, r. Gorenc

r. ? – Senožeče

+ 1997

Novomašnikovo popotovanje med avstralskimi rojaki

p. Simon Peter Berlec

Dragi avstralski rojaki!

Že kar nekaj časa je minilo od mojega obiska pri Vas v Avstraliji. Še vedno urejam svoja globoka doživetja, ki so se mi kakor pečat vtisnila v srce med bivanjem med Vami. Med Vas sem prišel ravno na predvečer pogreba p. Bazilija, ki je bil najstarejši živeči frančiškan iz župnije Ljubljana-Vič, od koder prihajam tudi jaz. Pater Bazilij žal ni dočkal ponovitve moje nove maše, o kateri sva veliko govorila. Prepričan pa sem, da je bil z menoj in z Vami duhovno navzoč. Po pogrebni slovesnosti smo se p. Tone, p. Janez in jaz odpeljali v Adelaido. Svojo prvo ponovitev sem imel 4. avgusta v cerkvi Naše Gospe na reki v Berriju, kjer smo ob petju Marijinih pesmi pri maši doživljali praznično vzdušje. Po maši sem se v krajevni dvorani srečal z ljudmi in doživel prijeten večer s pogostitvijo. Naslednji dan sem imel ponovitev v Milduri, kjer smo se po maši dobili pri družini Gerden. Še isti večer sva se s p. Tonetom odpeljala nazaj v Adelaido. Povabljen sem bil tudi na lokalni radio, ki ga vodi p. Janez, v njegovi odsotnosti pa ga je uspešno zamenjal p. Tone.

V Adelaidi sem imel ponovitev 10. avgusta. Že ob prihodu v cerkev me je presenetil prijazen pozdrav dveh otrok, ki sta recitirala pesmici in mi izročila šopek avstralskih eksotičnih rož. Pri maši je prepeval domači zbor, ki je na začetku mogočno zapel Novomašnik bod' pozdravljen. Po obhajilu pa me je ganila pesem Ave Marija, ki jo je zelo občuteno zapela Veronika Ferfolja. K maši je prišlo lepo število Slovencev, s katerimi sem se po njej preselil v dvorano in tam po domače praznoval naprej. Na tem mestu bi se rad zahvalil p. Janezu, ki je pred svojim odhodom vse zelo dobro pripravil in organiziral. Res sem se počutil kot doma. Pobljže sem se spoznal z družinami Kalc, Dodič in Rant.

V ponedeljek me je p. Tone odpeljal proti Melbournu. Pot naju je vodila po prelepi oceanski cesti, ob kateri sem si poleg znamenitih skal - apostolov - ogledal tudi vlažni in mračni pragozd. Hvala, p. Tone, za lepih in bogatih deset dni, ki sem jih smel preživeti tudi s tabo.

Dni pred drugo ponovitvijo nove maše sem preživel v Baragovem domu. Melbourne in okolico pa mi je odkrivala Katarina Mahnič s sinom Jonom. Nisem imel občutka, da sem tako daleč, saj če človek lahko govori v

materinščini... Navdušila pa me je avstralska sproščenost, predvsem polno uživanje zelenic. To, da lahko po travi hodiš, na njej sediš, si privoščiš piknik, je res prijetno. Nasploh se mi zdi Melbourne zeleno, prostorno, urejeno mesto.

V sredo sem bil povabljen na lokalni radio, kjer sem spregovoril o svoji življenjski poti. Tudi ponovitev 17.

Novomašnik Simon Peter v Healsville Sanctuaryju

avgusta je bila prisrčno pripravljena. Veliko število narodnih noš me je zelo presenetilo, pozdravne besede in lepo petje pa so me popeljali v svet domačnosti. Vesel sem bil mojih častnih staršev, gospoda in gospe Mejač,

ki sta svojo vlogo odigrala zelo dobro. Res sem imel občutek, da sta navzoča moja rodna mama in oče. Po maši smo se poveselili v dvorani pod cerkvijo, kjer smo ob prepevanju narodnih pesmi in pecivu, ki so ga spekle pridne gospodinje, obujali najrazličnejše spomine.

S p. Metodom sva bila popoldne istega dne povabljeni na praznovanje rojstnega dne gospodične Grilj, kjer se je zbralo veliko število mladih. Zvečer pa sva obiskala tudi gospoda Jožeta Rozmana, pri katerem so bili tudi Jeričevi in Rozmanovi. V dneh po ponovitvi sva s Katarino naredila kar nekaj obiskov. Na primer pri Mejačevih, kjer smo obhajali tudi sveto mašo, pri Postružinovih, pri Rizmalovih in pri gospodu Alojzu Kerecu. Kar prekmalu je bilo konec vsega lepega, ker je bil tu že četrtek, dan mojega avtobusnega odhoda v Sydney. Hvala vsem za vse.

Sydney. Veliko in zgoščeno mesto. Merrylands – prijeten in domač okraj s cerkvijo sv. Rafaela in očetom Valerijanom, ki je res očetovsko skrbel zame in moje počutje. V soboto sem na povabilo gospe Ličen posnel intervju za slovensko oddajo na radiu. Novo mašo sem ponovil 24. avgusta. Prišlo je kar lepo število vernikov. Na začetku spet topel pozdrav dveh mladenk in eksotičen šopek. Zbor je bil za to priložnost zelo dobro pripravljen. Po maši srečanje z vsemi v dvorani in prijetno, odprto srečanje mladih in starejših. V imenu vseh mi je p.

Valerijan izročil albo in štolo, za kar sem iz srca hvaležen. Popoldne pa sem imel ponovitev še v Figtreeju, kjer me je na začetku pozdravil predsednik kluba Planica Ivan Rudolf. Poln bogatih vtisov sem se vrnil nazaj v Merrylands. V ponedeljek se je zgodil majhen čudež, ko sem se srečal z družino Saulig. Tega srečanja sem si zelo želel in do njega skoraj ne bi prišlo. Pa je res tisto, da Bog že poskrbi vedno tako, da je prav.

In tako je prišel torek, dan mojega odhoda. Kar težko sem šel, a kaj, ko me je v Sloveniji že čakalo novo delovno mesto kaplana pri sv. Lenartu v Novem mestu.

To je bil bolj kronološki pregled. Težko z besedami izrazim svoja občutja iz Avstralije. Eno pa vem. Presenetila me je predvsem Vaša odprtost, gostoljubje in prijaznost. Rad bi Vam rekel še to. Imejte radi svoje duhovnike in jim pomagajte pri njihovem delu. Ohranjajte slovenski jezik in bodite ponosni na to, da ste Slovenci. Tudi Vi, mladi, ne pozabite, od kod prihajate in ne oklevajte kdaj priti na obisk v Slovenijo, ki je na nek način svet v malem. Res je raj pod Triglavom.

Hvala za vašo skrb, za vsak Vaš dar in vsako molitev, ki jo namenite za duhovne poklice. Mnogi ste izrazili željo, da bi moj nagovor, ki sem ga imel ob ponovitvi nove maše, natisnili v Mislih. Pošiljam Vam ga in objavljen bo v božični številki. V Vašem življenju in na Vaši poti pa naj Vas povsod spremlja božji blagoslov.

že iztekla in molimo zanje. Misel nanje nam daje misliti, da je tudi naš čas omejen.

POKOJNI - V preteklem mesecu smo bili spet kar srečni, ker v naši, vedno starejši slovenski skupnosti, ni bilo preveč pogrebov. Žal pa je smrt tokrat posegla po srednji generaciji. Za srčnim infarktom je v torek, 4. 11., umrla sedeminpetdesetletna **Suzana Rozman**, žena Jožeta Rozmana in Johnova mama. Avgusta letos je že imela en srčni infarkt, vendar je kar dobro okrevala, tako da sta se z možem že ponudila za pomoč pri pripravi kosila, ki ga imamo v Kewju vsak mesec na 3. nedeljo. V nedeljo, na spominski dan vernih rajnih, pa je bila že v bolnici Dandenong Valley na intenzivni negi. Avstralski duhovnik ji je podelil bolniško maziljenje, z njeno družino pa smo v ponedeljek molili rožni venec ob njeni postelji. V nedeljo, na predvečer pogreba, se je zbrala polna cerkev ljudi, da smo molili rožni venec za pokojno. Po pogrebnih sv. maši v ponedeljek, 10. 11., smo pokojnico

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

Ali je za vas mesec dni tudi tako hitro naokrog, ali se samo meni tako zdi? Upam, da ste zdravi in zadovoljni ter da dobro uporabljate čas, ki vam je dan! V novembru se spominjamo naših dragih, ki se jim je življenska ura

spremlili na pokopališče v 25 km oddaljeni Springvale. Sedmina je bila na slovenskem društvu Planica.

Suzana Rozman se je rodila 14. 3. 1940 v Selenčah v Vojvodini. V Avstralijo je prišla 1958. leta in se 1960. poročila z Jožetom. Najprej sta živela v Morambeni, kasneje, vse do prezgodnje smrti, pa v Mulgravu. Poleg moža in sina zapušča brata Janka in sestrično Ano, ki živi v Selenčah in mnogo prijateljev in znancev, ki so prišli in molili ob njenem pogrebu.

BOLNIKI - Ivan Mejač je bil spet v bolnici, vendar se mi zdi, da to ne moti njegovega poguma in dobre volje. Kar pet tednov je bila v bolnici naša pevovodkinja **Angela Škofic**. Vseeno pa je pisala pevskemu zboru, da ne pusti nič počitnic za pevce. S hčerko Metko se kar v bolnici dogovarjata za program petja, Katarina Vrisk pa vaje tudi naprej redno spremlja na pianinu. V bolnico so me klicali tudi za **Julijano Razboršek**, ki je zbolela za vnetjem možganske mreže. Hvala Bogu pa je bolezen minila brez možnih posledic in je že doma. Na prvi petek sem spet obiskal ostarele, ki ne morejo priti k maši. Vsi se kar dobro držijo, med njimi tudi 97 letna **Lucija Miklavc** iz Kingsburyja.

KRSTI - Hčerka Andreja Macdonalda Steelea in Josefine Anne, roj. Šerek, **Lucy Anne Steele** je bila krščena v Kewju 16. 11. Rojena je bila 20. septembra letos v Kewju. Isti dan je krstna voda oblila tudi njeno sestrično **Katarino Mary Maguire**, roj. 1.11. lani v Canberri. Njen oče je Richard E. Maguire, mama pa Irena, roj. Šerek. Po zakramentu sv. krsta postanemo božji otroci in to je tisti temelj, ki gre prek vseh medsebojnih razlik, kot piše Pavel: »Vsi ste po veri božji otroci v Jezusu Kristusu; kateri ste bili namreč v Kristusu krščeni, ste Kristusa oblekli. Ni več Juda, tudi ne Grka; ni več sužnja, tudi ne svobodnega; ni več moškega in ženske; kajti vsi vi ste eno v Jezusu Kristusu.« (sv. Pavel v pismu v Galatijo v Mali Aziji).

MIKLAVŽ nas bo obiskal v nedeljo, 7. decembra, po deseti maši v dvorani pod cerkvijo. Vabljeni otroci in njihovi starši. Darila prinesite v Baragov dom ali

neposredno pred Miklavževim obiskom za oder.

MT. ELIZA vas še naprej pričakuje; prijavite se za skupno počitnikovanje, ki bo od 3. do 17. januarja 1998. Prvi teden je namenjen zlasti družinam, drugi pa mladim. Če bo še prostor, bomo sprejeli vsakega, ki se je pripravljen vključiti v skupino. Odrasla mladinska skupina verskega središča prevzema organizacijo, z veseljem pričakujemo tudi Francko Anžin, ki bo, tako upamo, spet naša kuharica. Cena: za otroke do 12 let 100 dolarjev, za ostale pa 120. Za vsakega naslednjega otroka v družini je 20 dolarjev manj. Za otroke do štirih let je zastoj. Prijava velja s plačilom, prijaviti pa se je treba najkasneje do 31. decembra. Za rezervacije pokličite Tonija, telefon 9795-9510, ali pa Simona, telefon 9359-0434.

NEURADNO smo izvedeli, da je folklorna skupina iz Canberre prevzela organizacijo mladinskega koncerta za naslednje leto. Odlično!

Torej se bomo drugo leto peljali na koncert k našim rojakom v glavno mesto!

Z OBNOVO BARAGOVEGA DOMA nadaljujemo, pomoč v denarnih darovih in delu pa tudi počasi prihaja. Bog povrne tudi vsem, ki za blagoslov našega dela in slovenske skupnosti darujete svoje molitve in trpljenje! Jože Potočnik je z nekaj pomoči drugih rojakov že popravil najbolj nujni del strešne obrobe. Jože Turk in Slavko Blatnik sta zamenjala preperle vrvi v oknih, kjer je bilo to potrebno, Renato Smrdel in Ivan Horvat pa sta se lotila zidarskega popravila zidanih okrasov na strehi (napušča). Nujno bi potrebovali tesarja ali mizarja, ki bi se lotil popravila oken, potem pa pleskarje, ki bi jih na novo prebarvali. Konec oktobra je k nam za nekaj časa prišel Igor Petrovič, doma iz Haloz in se lotil čiščenja okolice Baragovega doma. Viktor Ferfolja se je zavzel za polepšanje dovoza k domu. Z urejevanjem revij smo v grobem končali. Pri tem delu sta bila zlasti pridna para Ivan in Angela Damiš ter Pepca in Tone Mikuš, pomagali pa sta tudi Marija Oppelt in Angela Videc. Za lažji začetek nam je pomagala in svetovala tudi Milena Brgoč. Zdaj pa so za urejanje na vrsti knjige, ki so zunaj knjižnice

in jih je veliko. Pisarna še naprej čaka na urejanje, tudi arhiv. Kdor se za katero teh del čuti poklican in se je pripravljen česa novega naučiti, naj ne bo preveč sramežljiv! Lenoba pa je že po pregovoru vseh grdob grdoba!

SPREMEMBA MAŠNEGA URNIKA - Vsak mesec na drugo nedeljo je od novembra dalje sv. maša v Kewju samo ob devetih, ker imam že ob pol dvanajstih sv. mašo v Geelongu in ob petih popoldne še v St. Albansu.

RAZPORED ZA SPOVEDOVANJE v slovenskem

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

MELBOURNE, VIC. – Prvo nedeljo v oktobru je bila v stolnici Sv. Patricka maša narodov. Sveta maša se je začela ob treh popoldne, uro prej pa molitev rožnega venca.

Slovenske narodne noše pred katedralo Sv. Patricka

Letos je bil ravno v tem času tudi mladinski koncert v Sydneyju, zato se pater Metod ni mogel udeležiti tradicionalne maše v stolnici. Pater je predhodno obvestil

jeziku v St. Albansu, Springvalu, North Altoni, Geelongu in Moorwellu bo objavljen v naslednji številki Misli, če jih bomo uspeli pravočasno pripraviti, vsekakor pa v božičnem pismu, ki ga boste dobili toliko prej.

PIKNIK – V nedeljo, 30. novembra, bo v dvorani kosilo s programom, katerega izkupiček gre za podporo Baragove knjižnice. Vabljeni!

POZOR – Nova številka našega mobilnega telefona je 0412 555 840.

p. Metod

škofijo, da bo tudi letos sodelovala slovenska skupnost, vendar je vso skrb za organizacijo izročil Tilki Lenko.

Tokrat je bila naša skupnost zastopana tudi iz matične domovine. Nekaj dni prej sta iz Sydneyja prispela solist Dušan Kobal in profesor pianist Aleksander Vodopivec. Pred molitvami je Dušan Kobal zapel Vodopivčevo skladbo Ave Maria v latinščini, ob orgelski spremljavi gospoda Vodopivca. (Na orgle v stolnici se lahko igra samo s posebnim dovoljenjem.) Po velikem prostoru sta zadonela glasova našega solista in mogočnih orgel. V duši mi je postalo toplo in prijetno, oči so se mi zarosile.

Med molitvijo rožnega venca v različnih jezikih je Zdravo Marijo dvakrat v slovenščini molila ga. Škraba. Pri sveti maši je prošnjo po slovensko prebrala Lidija Lapuh. Bandere so nosili: V. Lenko, T. Mikuš in g. Škraba. Narodnih noš je bilo letos samo osem, razlog za manjšo udeležbo pa je omenjeni koncert. Drugih navzočih rojakov je bilo kar lepo število. Tega dne je bilo vse dogajanje v stolnici en sam lep in ganljiv trenutek, posvečen Bogu in narodom.

Lepo je, da naša slovenska skupnost sodeluje ob takih priložnostih že vrsto let. To so živi dokazi, da smo tudi mi

člani te velike, multikulturne družine v naši drugi domovini.

Ivan Lapuh

GRETA, N.S.W. - Pred nekaj meseci je v Newcastleu izšla knjiga z naslovom *Greta: A history of the army camp and migrant camp at Greta, NSW, 1939-1960*. Knjigo, sicer v angleščini, je napisal v Newcastleu rojeni nekdanji študent tamkajšnje univerze, zgodovinar Christopher Keating. Zgodovinski zapisi povedo, da je Greto prvič omenil geometer Dangar leta 1823, kot naselje pa je bila proglašena 1843. Leta 1878 je štela 2.000 prebivalcev in imela 4 hotele, 4 cerkve in državno šolo, vendar so se ljudje še vedno morali boriti tudi z nezaposlenostjo in siromaštvom. Razlogi so bili predvsem v nesoglasju med rudarji in lastniki rudnikov, velike nesreče in požari v njih ter od časa do časa splošno poslabšanje avstralskega gospodarstva. Posebno težka so bila leta svetovne krize tik pred drugo svetovno vojno. Neki novinar jutranjega časopisa v Newcastleu je leta 1938 zapisal: »Greta je mrtva... Toda dogodilo se je nekaj nepričakovanega: v Greto so prispeli možje in začeli graditi »čokoladno« in »srebrno« mesto...« Avstralske oblasti so se namreč tega leta odločile, da bodo v Greti zgradili največje vojašnice v Avstraliji. Avgusta 1940 se je tukaj že urilo čez 6.500 vojakov.

Začela se je druga svetovna vojna. Vojaki so odhajali na bojne fronte, njihova mesta pa so zavzeli novi rekruti. To se je v Greti ponavljalo vse do konca druge svetovne vojne. Istočasno pa je ta vojna razdejala Evropo in pustila na tisoče in tisoče beguncev – brezdomcev – v številnih evropskih taboriščih.

Največjo spremembo je, ne samo Greta, temveč vsa Avstralija, doživela kmalu po vojni. Že leta 1945 je takratni laburistični politik Arthur Caldwell predlagal avstralski vladi, naj zaradi obrambnih in gospodarskih razlogov Avstralija poveča število prebivalstva na 20 milijonov ljudi. Ko je Caldwell postal minister za emigracijo, je podpisal sporazum z mednarodno begunsko organizacijo za sprejem 12.000 beguncev letno.

Bonegilla v Viktoriji, Graylands v Zahodni Avstraliji in Bathurst v Novem Južnem Walesu so bila prva emigrantska taborišča, ustanovljena leta 1947 in 1948. To so bila le prehodna taborišča, kjer so bili emigranti zaslišani, zdravniško pregledani ter registrirani za delo in socialno pomoč. Vse do decembra 1948 je bila avstralska emigrantska politika zelo enostranska: želeli so si nekvalificiranih samskih moških, niso pa bili pripravljene sprejeti družin, predvsem ne Judov, še manj ljudi drugih ras. To se je hitro spremenilo: do junija 1951. leta je prispelo v Avstralijo 190.000 emigrantov

iz Evrope, med njimi ogromno družin z majhnimi otroki. Število taborišč se je povečalo na 23.

Greta je bila uradno odprta 3. junija 1949, prvih 600 emigrantov je prispelo vanjo 7. junija 1949 iz Bathursta. Bili so mešanica narodov iz Estonije, Latvije, Poljske, Ukrajine ter bivše Češkoslovaške in Jugoslavije. Od avgusta 1949 do decembra 1950 je prišlo v Greto 12.000 beguncev, ki so se izkrcali v Newcastleu, medtem ko so drugi prišli prek Bonegille in Bathursta. Življenje emigrantov v novi domovini, med katerimi je bilo tudi veliko slovenskih rojakov, se je začelo...

Keating v svoji knjigi zelo natančno opisuje razmere in vsakdanje življenje emigrantov v Greti. Branje knjige vsekakor obudi veliko spominov. Vidim, da Bonegilla ni bila ne boljša ne slabša, kar pa verjetno velja tudi za drugih 21 emigrantskih taborišč v Avstraliji.

Marija Grosman

P. S. Prva izdaja je že pošla, če pa bi jo kdo rad naročil, naj pokliče v Newcastle, na številko (02) 4954 8619.

MELBOURNE - V ponedeljek, 27. oktobra 97, je bila v stolnici sv. Patrika v Melbournu velika slovesnost ob njeni stoti obletnici. Slovesno sv. mašo, med katero je bil posvečen tudi novi daritveni oltar, je vodil papežev

Obnavljanje melbournske katedrale

delegat, kardinal nadškof iz New Yorka John O' Conor, ob somaševanju desetih škofov in kakih dvesto duhovnikov ter veliki množici ljudi. Tik pred obletnico je bila končana obnova stolnice, ki jo je vodil sedaj častno upokojeni melbournski nadškof, častiti T. Francis Little D.D.

BANKSTOWN, N.S.W. – Enaindvajsetega oktobra 1997 je umrla RAFAELA BERNES, roj. Bratuž. Rodila se je v Idriji 22. 10. 1901. Leta 1934 se je v Trstu poročila z Ettorjem Bernesom, doma iz Visignana v Istri. Leta 1949 je družina z ladjo Helenik prispela v Avstralijo in se ustalila v Bankstownu. Pokojna zapušča hčerko Germano, poročeno Martincich, hčerko Astrid in sina Gigliota z ženo Pam in sedem vnukov in devet pravnukov.

Maša zadušnica je bila v cerkvi sv. Brendana v Bankstownu, pokopana pa je na pokopališču v Liverpoolu, kjer leži poleg moža, ki je umrl leta 1978.

Žalujoča družina Bernes

P. S. Nekrolog o pokojnici je poslala hčerka Astrid, vendar ga je pred devetimi leti ta sama spisala, preden je šla v bolnico na veliko operacijo. Zato morda vsi podatki ne držijo.

PERTH – Sporočam, da je 6. novembra 1997 v domu počitka v Perthu svojo življenjsko pot zaključil Tone Požar (Pozzari). Po možganski kapi je bil nepokreten in se je od leta 1995 boril za življenje. Tone je bil rojen 1. decembra 1914 v Gornji Košani pri Pivki (Št. Peter) v številni družini kot najstarejši sin. Po končani vojaščini se je zaposlil v Trstu in se poročil s sovaščanko Marijo Požar. Rodil se jima je sin Frank. Leta 1954 so na ladji Toscana emigrirali v Avstralijo. Vsa leta so živeli v Faulknerju v Melbournu. Pred štirimi leti pa so se preselili v Perth k sinu, ki si je tam ustvaril svoj dom in družino.

Pokojni Tone zapušča ženo Marijo, sina Franka, vnuke Jaqui, Catherine in Davida, v Melbournu sestro Berto, por. Maslo, in štiri brate v domovini.

Tonetu naj bo lahka avstralska zemlja. Spominjajmo se ga v molitvi.

Gabriela Bugar

MELBOURNE - Prvi torek v novembru in 137. Melbourne Cup v Melbournu. Ta edinstveni dan v letu postane to mesto živopisana in malo nora avstralska prestolnica. Na slikoviti železniški postaji Flinders se že zjutraj drenjajo klobuki. V vagonih posebnega vlaka, ki vsakih nekaj minut odpelje novo gručo na pol ure oddaljeni flemingtonski hipodrom, je zaradi širokega obsega glav stlačenih manj ljudi, kot bi jih vanje šlo.

Na hipodromu diši - znamenite flemingtonske vrtnice, ki obdajajo konjske staje in sledijo dirkalni stezi krog

in krog so v polnem cvetu. Rdeče, bele, oranžne, rumene, nežno rožnate, še mešajo z drznimi barvami klobukov, prav tako kot njihov vonj tekmuje s tisoči drugimi vonji, od katerih so konjski še najmanj zaznavni. Pred stavnimi okenci se vijejo dolge vrste - ni ga, ki tega dne ne bi poskusil sreče. Trata se obarva z odejami, pokritimi košarami, hladilnimi torbami, zložljivimi mizicami in stoli. Utreti si pot do ograje, kjer mimo vsako uro švignejo dirjajoči konji, je prava umetnost. Sicer pa je drugih osem dirk v popolni senci glavne, najdaljše, 3.200 metrov dolge, tiste, po kateri dan nosi ime. V zraku šumijo samo imena v njej nastopajočih konj. Letošnji zmagovalec ima prav zvenečega: Might and Power.

Kup medvedkov? Ne, domiselno izdelan damski klobuk na flemingtonskem hipodromu

Melbourne Cup je dirka, ki dobesedno ustavi avstralski narod, v Viktoriji pa je že stoletje državni praznik. O njem so pisali pesmi znameniti možje kot Banjo Paterson, navdihoval je romanopisce in filmske umetnike. Glavno vlogo v njem seveda igrajo konji, izmed katerih so trije postali pravi narodni junaki. Predvsem Phar Lap, ki nagačen stoji v narodnem muzeju v Melbournu. Brez težav je zmagoval v tridesetih letih tega stoletja med veliko krizo, in tako postal pravi idol delavskega ljudstva. Bil je simbol upanja v dneih obupa; revežem je prinesel vsaj malo denarja, saj je bilo staviti nanj skoraj gotov dobitok. Leta 1930 so mu, dan pred slovito melbournsko dirko, celo stregli po življenju. Poginil je v Ameriki v še danes nepojasnjenih okoliščinah, njegovo smrt pa je objokovala vsa Avstralija.

Melbourne Cup ostaja tudi po stošestintridesetih letih običaj, folklor, o kateri je treba vedeti vsaj nekaj, če si sprejel Avstralijo za svojo novo domovino. **K. M.**

Novosti v domovih za ostarele in onemogle

Stanko Prosenak

Zadnje čase se veliko govori in piše o novih pravilih za sprejem v domove za ostarele in onemogle (Hostels and Nursing Homes). Poročila so predvsem negativna, mediji poudarjajo tiste izjave opozicije in posameznikov, ki nove zakone najbolj kritično in odklonilno ocenjujejo. Tragično je, da takšna, največkrat politično obarvana poročanja, pri starejših ljudeh povzročajo paničen strah in nepotrebne skrbi. Po novih pravilih naj bi tisti, ki ima več pod palcem, plačal več kot tisti, ki se preživlja samo z borno pokojnino. Drugi in enako važen vzrok za izenačenje pogojev med obema navedenima ustanovama (Hostel ali Nursing Home) je, da bo stanovalec zdaj lahko do smrti ostal in dobival popolno nego v prvem domu (Hostelu), če bo tako želel.

Novo geslo se glasi: »Ageing in Place«, kar bi prevedeli nekako kot »Staranje v domačem okolju«.

Resnici na ljubo moramo priznati, da s spremembami pravil vedno nekdo potegne kratko. Tudi tokrat je bilo tako. Zaradi splošnega javnega mnenja o novih predpisih, so že zamenjali prejšnjo ministrico za socialno varstvo gospo Judy Moylan. Po zamenjavi je novi minister Warwick Smith takoj najavil nekaj sprememb. Kasneje se je razpravi pridružil tudi avstralski ministrski predsednik John Howard in napovedal še druge spremembe in dopolnila. Očitno je novi zakon vladajoči koaliciji povzročil ne samo močan glavobol, ampak so se ji začeli majati stolčki. Res, da so bile spremembe potrebne, saj se prebivalstvo hitro stara, naravni prirastek pa pada, vendar je vlada novi zakon sprejela prehitro, brez zadostnih pogovorov s širšo javnostjo in posvetovanja z ustanovami, ki skrbijo za ostarele.

Kot upravnik slovenskega Doma počitka matere

Romane mislim, da je prav, da napišem kratko razlago o zdajšnjih pogojih za sprejem v naš dom. Če bodo še kakšna dopolnila ali spremembe po izidu Misli, bom o teh spregovoril kasneje.

Nova pravila veljajo samo za tiste, ki so bili za nego v domu potrjeni po 1. oktobru 1997 in se vselili po tem datumu. Vsi, ki so stanovali v domovih prej, so zaščiteni; za njih ostanejo v veljavi stara pravila in obstoječi dogovor med stanovalcem in domom. Razlika je le v tem, da posameznik zdaj ne dobiva več dodatka za

Dom počitka matere Romane, Kew

najemnino (Rent Allowance), temveč plača tega ministrstvo za zdravstvo in družino domu neposredno.

Novi zakon je prišel v veljavo s prvim oktobrom; pogoji za sprejem v domove za ostarele in domove za onemogle (Hostels and Nursing Homes) so zdaj enaki za vse. Tudi finančni aranžma bo zdaj enak za oboje.

Tisti, ki prejemajo polno ali delno pokojnino ali kakšno drugo socialno podporo, bodo plačevali \$21.10 na dan. Tako bo vsakemu upokojencu ostalo okrog \$60.00 na štirinajst dni za osebne potrebe.

Dodatno bodo po 1. marcu 1998 tisti, ki imajo poleg pokojnine še dohodek, in to višji kot \$50.00 na teden, morali doplačati 25% od dohodka, ki presega osnovno dovoljeno vsoto, preden posameznik izgubi del pokojnine.

Tisti pa, ki pokojnine ne prejema, bodo plačevali \$26.40 na dan. Zraven osnovne cene bodo morali ti po 1. marcu plačevati še dodatek, katerega bo določil Department of Social Security glede na to, koliko dohodka ima posameznik več od osnovne pokojnine in osnovnega dovoljenega dohodka, preden bo začel izgubljati pokojnino. Od tega presežka bo stanovalec moral doplačati 25% osnovni dnevni vsoti. Maksimalna dnevna tarifa v tem primeru ne sme preseči \$63.30.

Poleg že zgoraj omenjene dnevne tarife bodo nekateri stanovanci ob vstopu v dom za onemogle morali položiti določeno vsoto (Accommodation Bond). Minister Warwick Smith še ni predlagal najvišje vsote tega prispevka. Govori se tudi o nekakšnem povprečju okrog \$4.000.

Osnovno pravilo bo veljalo: posamezniku mora ostati najmanj \$22.500 v gotovini ali drugem premoženju, preden se zahteva kakršno koli plačilo. Tisti, ki živi samo od pokojnine in nima drugega premoženja ali dohodka, bo oproščen vseh drugih obveznosti. Zagotovljeno je tudi, da nobenemu ne bo treba prodajati hiše, da bi si zagotovil sobo v domu in potrebno nego. Mogoči bodo še razni drugi dogovori med prosilcem in ustanovo. Hiša se ne bo štela kot premoženje, če sta v njej živela zakonca najmanj pet let in tisti, ki ostane v hiši, prejema pokojnino ali drugo socialno podporo. Isto pravilo velja tudi za člane družine. V primeru tretje osebe, ki bo še naprej ostala v hiši, in je skrbela za prosilca najmanj dve leti ter prejema pokojnino ali druge vrste socialno podporo, se hiša tudi ne bo štela kot premoženje.

Dom matere Romane ima poleg državnih predpisov, katerih se moramo držati, saj prejemo tudi državno podporo, še svoja hišna pravila. Slovencem pa nudimo posebej ugodne pogoje za vstop vanj.

*To all the dear Staff that looked after my father, Frank Cesnik,
I had intended to write much sooner, but as you can imagine our lives have been turned upside down since Frank's death on 2nd August.*

I would like to sincerely thank you for the care you gave my father whilst he was living at Mother Romana Home.

Frank was always treated with love and respect and the staff's care often went beyond what was expected.

I really appreciated the extra things you all did to make him feel he was at home. You helped ease my worry and my guilt at having to place him in a home.

Mother Romana Home is a wonderful place.

Thank you, and I wish you all the best in the future

Marta Cesnik-Tonner

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

SKRB ZA BOGOSLUŽJE IN CERKVENO PETJE

Slomšek je zaradi svojega vsestranskega misijonskega delovanja upravičeno nosil častni naziv misijonskega škofa, ves čas svojega škofovanja pa si je tudi prizadeval, da bi bilo bogoslužje v vseh cerkvah njegove škofije resnično Bogu v čast, vernikom pa v duhovno spodbudo, mir in veselje. Duhovniki so morali skrbeti tudi za urejenost božjih hiš in za dostojna bogoslužna oblačila. »Kdor za hišo božjo skrbi, si najlepši spomenik pripravlja in si bo odprl vrata nebeška,« je bilo Slomškovo načelo. Skupne molitve je bilo treba v cerkvi opravljati počasi, razločno, dostojno, z notranjim razumevanjem. Pred začetkom božje službe so po škofovem naročilu skupno molili rožni venec, pred pridigo in po njej pa očenaš in zdravamarijo.

V cerkvenem petju se s Slomškom začenja čisto nova doba. Hotel je, da bi tudi po cerkvah ljudstvo s pesmijo častilo Boga po starem reku: »Kdor poje, dvakrat moli.« Ker je bil izvrsten pevec in glasbeno dobro izobražen, je sam sestavljal in skladal cerkvene pesmi ter si izbral med duhovniki in učitelji može, ki so mu pri tem pomagali. Še pred selitvijo iz Sv. Andraža je za nemški del škofije izdal cerkveno pesmarico Kirchliches Liederbuchlein. Na naslovni strani piše, da je pesmarico izdala Marijina kongregacija pri Sv. Andražu z dovoljenjem lavantinskega škofijstva, vendar je nedvomno Slomšek sam pri njej največ sodeloval. Za slovenski del škofije je dal zbirati besedila in napeve in tako pripravljaj posebno slovensko cerkveno pesmarico. O urejevanju napevov za cerkvene pesmi vsebuje zanimive podatke pismo, ki ga je pisal leta 1875 takratni ravnatelj deškega semenišča in bogoslovni profesor v Mariboru Ivan Skuhala izdajatelju Slomškovih spisov Mihaelu Lendovšku. Zvedel jih je od stolnega organista Peregrina Maniha, ki je prišel s Slomškom od Sv. Andraža ter mu je bil kar se glasbe tiče desna roka. Po Manihovem poročilu je Slomšek zložil najmanj deset napevov, v resnici veliko več, vendar si napevov, ki jih ni popolnoma sam zložil, ni maral lastiti. Če mu je prišel na uho kak nov napev, je poklical Maniha in sta poskušala: škof je zaigral melodijo na klavir, Manih je poslušal; potem je zaigral Manih, in je poslušal škof. Če to še ni bilo dovolj, je stopil škof v kot k peči – zaradi primerne razdalje – in zapel, Manih pa je za njim pisal note, nato je stopil k peči Manih in zapel, škof pa ga je po notah spremljal na klavirju. Če se je vse ujemale, je šel napev v tiskarno. Včasih je od prvotnega napeva ostal samo začetek, včasih kaka vrstica, včasih le rahel

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEGA ANTON MARTIN SLOMŠEK 12

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blago: sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

spomin.

Cerkvene pesmi naj bi ljudi vzgajale. »Budile naj bi strune srčne pobožnosti,« pravi Slomšek, tako da bi »vsava verna občina plavala v enem duhovnem veselju ter pela in pila iz živega vira svete vere nebeške čute pobožnega, večnega življenja. ... Ptico boš po petji spoznal, pa človeka tudi; ako lepo petje – tudi lepo serce ima. Ino kar se od človeka posamezno – se lahko od vsiga ljudstva reče... Petje veličastuje svete praznike. Bila je v starih časih lepa šega na vsak Gospodov god pred pridgo posebno sveto pesem zapeh... Že ene dni poprej smo jo doma poskušali; stari so mlade peti učili... Petje ima življenje lepšati, požlahtniti vse naše djanje ino nehanje. Kjer ljudje radi lepo pojo, tamkaj je dobro biti; med hudobnimi ljudmi lepih pesem ni...«

SLOMŠKOVA PASTIRSKA PISMA

Škof Slomšek je spoznal potrebo po ustanavljanju različnih družb, saj je bilo v času državnega absolutizma, prežetega z jožefinskim duhom, do leta 1848 zelo težko ustanoviti kako družbo, še posebej versko. Od tega leta dalje je posebej priporočal ustanavljanje katoliških društev. Zadel je na mnoge ovire, tako pri duhovnikih kot ljudstvu, saj so se v dolgem mrkem obdobju odvadili društvenega življenja in niso mogli razumeti, kaj naj z društvu počnejo. »Od vseh strani prihajajo vprašanja,« piše Slomšek opatu Vodušku leta 1850, »kako in kaj s tem početi? Mnogim župnikom sem že poslal načrt za pravila, a življenja jim ne morem dati. Kdor o tem nič ne bere in nič ne razmišlja, ne čuti potrebe take družbe in tudi ne sprevidi, kako bi jo ustanovili.« Vendar se ni ustrašil ovir. »Trdno sem sklenil, ne prej mirovati, dokler družba (krščanskega nauka) ne požene korenin

v naši škofiji. ... Mlade ljudi naredimo za apostole; po njih se bomo zastarani pomladili.«

V svojo škofijo je Slomšek poleg drugih vpeljal tudi Detinstvo Jezusovo med šolsko mladino, kakor poroča kronika frančiškanskega samostana v Nazarjah, pa je okoli leta 1850 obudil tudi tretji red svetega Frančiška,

»Nebeško krono si imamo služiti, venec svetih čednosti za večnost spletati in si nabirati zaklade, katerih rja in molji ne snedo, tudi tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Dobra dela so nebeški zakladi in med njimi najimentionejša dobra dela tri: moliti, postiti se in vbogajme dajati. Življenje naše na tem svetu je kratko, večnost pa dolga; potreba se je za večnost skrbno pripravljati. Tukaj je setev, tamkaj pa žetev.«

Iz postnega pisma za leto

1848

ki je bil prav tako zatrt pod Jožefom II. Tudi na karitativno delovanje ni pozabil. »Revščine je toliko,« piše leta 1849 v pastirskem listu, »da ji ne more odpomoci ne duhovnik sam, ne ubožni zavod. Z združenimi močmi – po društvu – se pa lahko veliko zgodi.« Tako je v skrbi za zapuščeno mladino ustanovil v Mariboru društvo katoliških gospa in si želel tudi podobno moško društvo, česar pa ni doživel.

Škof Slomšek je tudi v obiskovanju škofije kazal res apostolsko gorečnost. Nobena gora mu ni bila previsoka, nobena pot pretežavna, nobeno vreme preslabo, nobeno stanovanje preravno ali pretesno. Ko so ga zadnja leta močno zapuščale moči in ga je napadala huda bolezen, so ga njegovi prijatelji in častilci rotili, naj si vendar prizanaša in opusti vizitacijo najtežavnejših župnij, je odgovoril z besedami sv. Frančiška Saleškega: »Ni potrebno, da živim, potrebno pa je, da vršim svojo dolžnost.« Od številnih poti, naj omenimo samo eno, o kateri pripoveduje pokojni ruški župnik Wurzer. Slomšek je v hribovite kraje navadno hodil peš; tako je od Marenberga prišel peš na Remšnik, drugi dan pa šel peš nazaj. Spremljalo ga je več mladih duhovnikov. Med potjo so našli zložen kup obtesanih brun, pa so posedli nanj in malo počivali. Slomšek jim je kakor oče razlagal razne dušnopastirske zadeve. Eden od lcevvera med viziti škof pride le poredko v stik s svojimi ovčicami, zato so že apostoli pošiljali pastirska pisma krščanskim občinam, kamor niso mogli priti osebno. Slomškovi pastirski listi so nekaj čisto posebneg. Niso poučevalna, ampak so preprosta in polna očetovske ljubezni. V njih slikovito in razumljivo razlaga verske resnice in vernike spodbuja h krepostnemu življenju. Kakšen odmev so imela med ljudstvom, priča očitivec Fran Kosar, ki je leta 1863, torej leto dni po škofovi smrti, pisal v Drobtinicah: »Saj še pomnite, dragi bravci kako ste se vselej tistih časov in praznikov veselili, kadar ste se novega pastirskega lista nadejali, in kako nadležno ste dušne pastirje prosili, da bi pastirske liste med vas delili ali vam jih vsaj posojevali. Ali se morete spomniti, da je bila kedaj kaka huda sila ali nevarnost, da bi vas škof s pastirskim listom ne bili obiskali in kakor oče potolažili?«

Po vsebini in namenu se dajo Slomškovi pastirski listi razdeliti v tri skupine: 1. postni pastirski listi; 2. pastirski listi ob raznih cerkvenih in nabožnih priložnostih; pastirski listi o socialnih in domoljubnih zadevah.

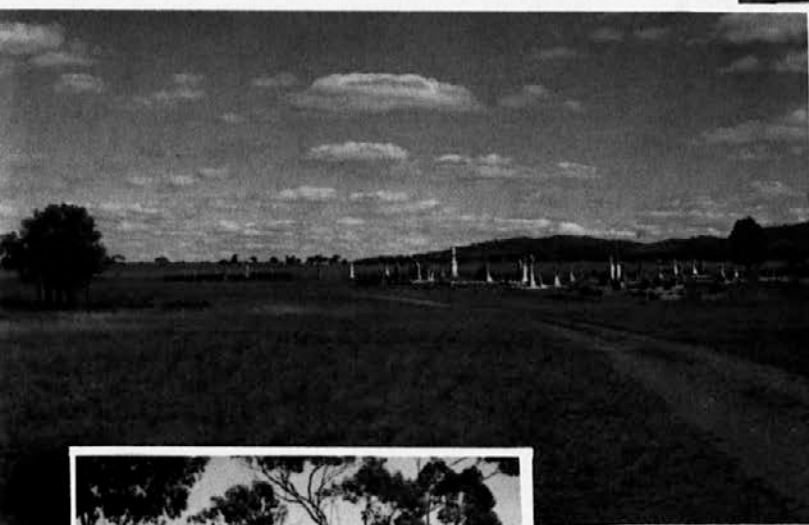
Pripravila K. M.

Pesek, veter, zvezde...

Avstralci prvega novembra ne gredo na grobove svojih mrtvih dragih. Pravzaprav jih redkokdaj obišejo. Pokopališča tukaj, predvsem v starejših predelih večjih mest in na deželi, dihajo spokojnost in mir; zarjavele železne ograje, leseni in kamniti križi, obglodani od dežja in prevlečeni s patino časa, enoroki angeli, počrneli spomeniki izklesani iz belega marmorja. Ob prebiranju

Boot Hill - kašipot na pokopališče v Coober Pedyju, S.A.

Steklenica vina za pokojnika v Lightning Ridgeu, N.S.W.

Nebo in zemlja, Pekina, S.A.

obledelih napisov lahko zasliš zgodbe, ki ležijo med dvema letnicama - včasih so dolge leta, včasih le nekaj kratkih mesecev, celo dni. Ponekod se razlivajo po rdečem pesku, kot nemi vojaki, ki pod pripekajočim soncem

branijo zadnjo krpo zemlje, čeprav golo in pusto. Drugod se družijo z drevesi, srebrnolistimi evkaliptusi, ki jih v dežju ali ob mesečini naredijo pravljico lepe. Tu in tam otrpli prisluškujejo butanju morja čisto blizu, v večnem pričakovanju, da jih bo morda enkrat odneslo s seboj.

Ne pogrešajo živih, ta pokopališča. Ali rok, ki bi jih krasile. Ravno novembra, ko je pomlad v Avstraliji na višku svojih moči, jih narava dobesedno zasuje s cvetjem. Natrese ga po gomilah in ob poteh, rumenega, belega, vijoličnega, in oživi zelenino bršljana, ki se ovija vsepovsod. Tista v sušnih predelih, kjer vreme ni tako blagodejno, kitijo spreminjajoči se oblaki na neskončnem nebu ali pa tu in tam veter z raztegnjenih planjav pripodi in nagajivo zvrtniči prah ter jih za nekaj trenutkov ovije v prosojno meglico. Tudi živali jim ostajajo zveste. Vreščече jate vran in glasnih kakadujev posedajo po drevesih, kuščarji se sončijo na pregretyh pokrovyh in

neke temačne deževne nedelje sva se med zaraščenimi predmestnimi grobovi srečali celo z lisico.

Meščani zavijejo včasih tja na sprehod. Na deželi se, če še živijo v istem kraju, ob posebnih priložnostih zberejo na grobu prijatelji ali sorodniki. Na

Kew - pomlad na starem pokopališču, Vic.

peščinem pokopališču v Coober Pedyju na primer, kjer počivajo iskalci opalov, stoji spomenik v obliki sodčka

Večno šumenje valov, Stanley, Tasmania

za pivo. Steklenica in klobuk ležita na grobu in včasih, tako pravijo, se tam dobijo pokojnikovi pivski tovariši z zabojem piva, da nazdravijo v spomin na stare čase. Polprazna steklenica je marsikje na avstralskih podeželskih pokopališčih najbolj pogosta oblika izkazovanja človeške pozornosti.

Na teh pokopališčih se te ne polotita sentimentalna otožnost ali globoka žalost, prepredeni z vonjem krizantem in podhrtevajočimi plamenčki sveč. Po življenju diši, da lahko čutiš, verjameš, kar pravi pesnik Walt Whitman v svoji panteistični hvalnici: "Vse se razvija naprej in navzven, nič se ne zruši. In tudi smrt je drugačna, kakor se misli. In srečnejša."

Tekst in fotografije: Katarina Mahnič

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA ZA NAŠE »MISLI«

\$1.000.- N.N.; \$60.- Antonija Merlak; \$40.- Feliks Drobež; \$35.- Marija Valenčič, Fabjančič Alojz; \$20.- družina Matičič; \$15.- Marija Montebruno, Ida Zorich; \$10.- Jože Persič, Vinko Repp, Ursula Dubrovič, Jožica Šabec; \$5.- Štefanija Mazzitelli, Mary Kavčič, Marija Gregorič, Franc Kolenc, Marija Štefanič, N.N.E., Franc Božič, Marija Ferfolja.

ZA MISIJONE IN NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$338.- nabirka na misijonsko nedeljo pri Sv. Rafaelu; \$100.- dr. M. Coby (namesto cvetja na grob Jošta Šušteršiča), C.Š.; \$50.- Antonija in Andrea Merlak (namesto cvetja na grob v spomin pokojnemu Filipu Pliberšku), N.N. (namesto cvetja na grob patra Bazilija), Janez Šveb; \$20.- N.N.

Namesto cvetja na grob Suzane Rozman so za misijone darovali: \$50.- Slovensko društvo Planica; \$40.- Joža Krnjak, Mirko in Slavica Candak; \$35.- družina Bevec;

\$30.- Lojze in Ema Kovacic; \$25.- družina Gombač; \$20.- družina Lenko, družina Koroša, Kinkel, družina Kastelic, Gabriela Burgar, družina Mikuš, družina Rizmal, družina Momilovic, družina Smrdel, N.N., Alojz Sustar; \$10.- družina Francic, Anita Plesko, T.A. Vrisk, Zora in Albin Gec, S. Gomilj; \$8.- Maria, Lado, Stephen Sluga.

**ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE**

\$300.- Julie Bracar (v imenu sydneyjske mladine); \$20.- N.N.; \$10.- N.J. Sorenson;

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$500.- Društvo prijateljev Slovenskih krščanskih demokratov; \$100.- Nada in Jože Slavec, Milena Vidav, Albina in Betty Čeligoj, Alojz Kerec, Martin Šuštarčič; \$50.- Anita Pleško, Štefi in Marjan Jernejčič, Majda Skubla, Ivan Šuštarčič, Terezija Jošar, Toni Lovrec, Volbi

in Zorka Černjak; \$30.- Angela Dodič; \$20.- B. in M. Lenscak, F.I. Štrous; \$10.- Berta Žele; \$5.- Marija Golenko.

**SKLAD P. BAZILIJA ZA VZGOJO NOVIH
FRANČIŠKANSKIH POKLICEV**

\$500.- družina Majerič; \$100.- Franc in Marija Pongračič, Marko Zitterschlagler; \$50.- sestra Ema Pivk; \$20.- Stanislav Frank, Ivanka Jenko, družina Ignaca Ahlina, družina Jožeta Zupančiča, A. in B. Penko, Ivan Cetin, ga. Hill; g. in ga. Cetin; \$10.- Marija Milošič, Karlo Urbančič, Meri Puž, Pavla Čeligoj, Francka Vetzal, Pavla Selan, Marija Novak, Julka Šajn, g. in ga. Vuzem, družina Romana Zrima, družina Franca Končina, g. Pungercar, g. in ga. Dodič; \$5.- g. Klement, David in Ivanka Pahor, ga. Vijola, Silva Šajn, g. in ga. Katern, Alda Batista, Slavica Brumič;

POPRAVILO CERKVE V RAZKRIŽJU

\$100.- I.S.

**VSEM DOBROTNIKOM NAJ BOG BOGATO
POVRNE!**

**SV. RAFAEL
SYDNEY**

Fr. Valerian Jenko, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

POKOJNI - V petek, 31. oktobra, je v sydneyjski bolnišnici Fairfield umrl rojak RUDOLF ROZMAN. Rojen je bil 6. 2. 1923 v Zgornjih Bitnjah pri Kranju, krščen pa v župniji Šmartin. Bil je sin Franca in Frančiške, rojene Zicherl. Kot toliko drugih naših ljudi je kot mlad fant odšel na tuje, v Nemčijo, kjer se je poročil z Ano Polanec, rojeno v kraju Bruay v Franciji. V Nemčiji

se jima je rodila hčerka Terezija. V Avstralijo so prispeli 6. 4. 1950. Najprej so bili nekaj časa v zbirnem taborišču Bonegilla, nato v Cowri, dokler se niso preselili v Sydney, kjer so pozneje kupili hišo v Fairfieldu. Nato se jima je rodila še hčerka Ilona, zdaj poročena s Stevenom Qinnom, s katerim imata sina Stevena. Rudolf je leta 1962 postal avstralski državljan. Kot skladiščnik se je zaposlil pri petrolejski družbi Shell, vendar so mu bencinski hlapi povzročili astmo in se je moral predčasno upokojiti. Pokojnik je obvladal več evropskih jezikov. Bil je navdušen igralec šaha. Septembra letos ga je zadela kap, vendar je kar dobro okrevljal, dokler ga ni zadela še enkrat. Od zadnje si ni več opomogel. Pogrebna maša za Rudolfa je bila na livadnem pokopališču Pinegrove v Eastern Creeku, N.S.W.

Naše iskreno sožalje pokojnikovi družini!

V četrtek, 6. novembra 1997, je v bolnici Mt. Calvary v Sydneyju umrla IVANKA TRINCO, roj. Rebec. Po rodu

je bila iz Pivke – Št. Peter na Krasu, kjer je bila rojena 3. 9. 1934 kot hčerka Gašperja, ki je že med pokojnimi in Justine, ki še živi v Pivki. Ivanka je bila tretji otrok v družini s šestimi otroki. Doma zapušča poleg mame tudi brata Antona in Janeza ter sestro Miro. V Avstraliji pa sestro Olgo, por. Vátovec in brata Lojza Rebca. Ivanka se je doma izučila za šiviljo. Kot toliko drugih v tistem času, je tudi Ivanka odšla od doma 22. 6. 1954 in bila nekaj časa v kampu v Trstu. Dvaindvajsetega oktobra 1954 je prišla v Avstralijo. Najprej je bila kot gospodinjska pomočnica zaposlena pri neki družini, pozneje je delala v tovarni pletenin in še na nekaj drugih mestih. Dne 6. 1. 1958 se je v Paddingtonu poročila z Renzom Trincom, ki je po rodu iz vasi Trinco v Benečiji. Rodili so se jima trije otroci: Bernard, Anthony in Mario. Pokojnica zapušča tudi tri vnuke: Michaela, Damiana in Marcella. Ivanka je bolehalo za rakom štirinajst let. Dvakrat je bila na zdravljenju v Nemčiji in enkrat v Italiji. Svojo bolezen je vdano prenašala in do zadnjega opravljala svoje gospodinjske naloge. Vsako jutro se je udeležila svete maše v krajevni cerkvi, ob četrtek pa je z možem prihajala v Merrylands k molitveni skupini Srca Jezusovega. Bila je zgledna krščanska žena in mati. Pogrebna maša je bila pri sv. Rafaelu v Merrylandsu v ponedeljek, 10. novembra, pokopana pa je bila na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Naše sožalje družini Trinco ob smrti drage Ivanke!

POROKA – MICHAEL STEVEN ANIĆ, Balarang, N.S.W. Sin Anteja in Mile, roj. Liović. Rojen v Port Kembli, krščen v Warrawongu, in **TANIA JOSEPHA NOVAK**, Barrack Heights, N.S.W. Hči Jožeta in Jožice, roj. Bakin. Rojena v Port Kembli, krščena v Wollongongu. Priči sta bila Dano Goluža in Vanessa Scott. Cerkev sv. Marije, Kraljice Hrvatov, Figtree, N.S.W., pri poročni maši sta somaševala p. Valerijan in p. Drago – 11. oktobra 1997.

Mlademu paru naše iskrene čestitke z željo za obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko službo božjo v nedeljo, 30. novembra – prva adventna nedelja, začetek novega cerkvenega leta. Kraj je kot ponavadi stolnica Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Naslednja služba božja pa bo na nedeljo po božiču, na praznik sv. Družine 28. decembra. Obkrat bo pred mašo priložnost za sveto spoved, po maši pa običajno srečanje v dvorani.

POMOČ ZA BOŽIČ – Vsaj za nekaj tednov bo prišel med nas iz domovine p. Bernard Goličnik, ki je tukaj pred nekaj leti že nadomeščal. Pater Bernard je zdaj samostanski predstojnik v Nazarjah v Savinjski dolini. Dobrodošel je za pomoč, čeprav tako kratko, ker stalne pomoči ne moremo pričakovati do prihodnjega leta.

ADVENTNI ČAS je spet nastopil in nas vabi, da ga preživimo v pripravi na božič. Zato naj se razlikuje od navadnega časa med letom. Naše molitve vzemimo bolj resno in naj bodo redne. V tem času naj bo misel na Boga bolj živa v našem vsakdanjem življenju. Svoje križe in težave prenašajmo brez godrnjanja in jih darujmo Jezusu iz hvaležnosti, da je prišel med nas in postal človek. V duhu adventnega časa bodimo čimbolj pozorni do naših bližnjih, saj je Jezus postal z nami domač, ko je stopil na zemljo. Posebna pozornost naj velja tudi našim bolnikom, da jih obiskujemo in jim nudimo potrebno pomoč, prav tako družinam, ki za bolnika skrbijo. Prav bi bilo, da poživimo petke kot spokorne dneve. Nekateri

Teško je to, če te nihče ne ljubi; prava nesreča za človeka pa je, če sam ne more ljubiti. Danes vsi umiramo zavoljo te nesreče.

Albert Camus

mimo, da ob petkih ni potreben post. Pa vendar je petek bil in ostane spokorni dan. Res je, da zadržek od mesa ni več obvezen, vendar naj bi si namesto tega izbrali kakšno drugo obliko pokore: udeležite se svete maše ali berite Sveto pismo, odpovejte se zabavi, pritrgajte si pri jedi in darujte za uboge, obiščite bolnika ali mu vsaj telefonirajte. Vsakokrat, ko molimo očenaš, posebej pozorno in goreče prosimo: »Pridi k nam tvoje kraljestvo« – naj naše družine posvečuje Bog s svojo navzočnostjo in blagoslovom.

POSTAVIMO JASLICE v našem domu – ne samo božično drevo. Naj ne bo družine brez jaslic, saj nam te predstavljajo Jezusovo rojstvo v Betlehemu. Jezusu pa so najbolj všeč jaslice našega srca, v katerem želi prebivati. V ta namen očistimo naša srca s kesanjem in zakramentom svete spovedi.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo v Merrylandsu od torka, 16. 12., do srede, 24. decembra, vsak večer ob sedmih, v nedeljo, 21. 12. pa ob 9.30. Tisti, ki živite oddaljeni od naših središč, pa devetdnevnic opravljajte doma. Tale molitev vam more prav priti: *»O dobrotljivi, usmiljeni Jezus, naš Gospod! Ko bi imeli angelske jezike, te vendar ne moremo nikoli zadosti hvaliti in častiti za to neskončno nedoumljivo dobroto, ki si nam jo skazal, da si se nas usmilil, se ponižal tako globoko, da si zapustil nebesa, in vzel nase človeško naravo in nam pridobil to milost, da moremo z vsem zaupanjem imenovati Boga za svojega Očeta. Ti, nebeška Luč! si razsvetlil vse ljudi in jim odprl oči. Ti, o Jezus, si nam oznanil in nas učil prav spoznati nebeškega Očeta, ga častiti, ljubiti in moliti. Za to ljubezen, o Jezus, ti danes obljubim, da te bom vedno nad vse ljubil, zvesto živel po tvojih zapovedih in ti vedno prepeval hvalo. Amen.*

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu...«

MIKLAVŽ bo obiskal Merrylands in obdaroval otroke na drugo adventno nedeljo, 7. decembra. Pred njegovim prihodom pa bodo nastopili otroci Slomškove šole pod vodstvom učiteljic Kristine Šuber in Zlatke Pondelak. Kot navadno prinesite darove pred mašo ali takoj po maši v dvorano za oder.

FIGTREE-WOLLONGONG ima Miklavža in obdarovanje v nedeljo, 14. 12. po maši, ki je ob petih popoldne. Zgodnja polnočnica bo v sredo, 24. decembra ob osmih zvečer. Naslednja služba božja pa bo v nedeljo,

4. januarja, na Gospodovo Razglašenje ob petih popoldne. Vsi lepo vabljeni!

CANBERRA ima redno službo božjo v nedeljo, 21. decembra, nato na božični dan, v četrtek, 25. decembra, in v nedeljo, 18. januarja 1998, vsakokrat v Garranu ob šestih zvečer.

ZLATA OBALA bo imela praznično službo božjo v soboto, 3. januarja, ob pol osmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac, Qld. Vsi ste lepo vabljeni in dobrodošli, da bomo z božjim blagoslovom začeli novo leto!

CORNUBIA, Qld. – Na Planinki bo slovenska služba božja na praznik Gospodovega Razglašenja, v nedeljo, 4. januarja, ob pol enajstih dopoldne. Vabljeni k službi božji na ta veliki praznik in na veselo snidenje vseh od blizu in daleč!

ŠTEFANOVANJE in Dan samostojnosti bomo praznovali na praznik svetega Štefana, v petek, 26. decembra, z začetkom ob sedmih zvečer. Igral nam bo ansambel Veseli Gorenjci. Sveta maša pa bo ob šestih zvečer. Vabljeni. Priporočamo se za rezervacije vsaj do popoldne na dan prireditve, telefon 9637-7147.

NAROČNINO ZA MISLI lahko poravnate naravnost v Melbourne, lahko pa jo oddate osebno v Merrylandsu.
p. Valerijan

Baragova knjižnica v Verskem in kulturnem središču Kew

Dvojni praznik Baragove knjižnice

Maria A. Oppelt

Prvih dvajset let obstoja Baragove knjižnice, je vse napredovalo zelo počasi in urejena ni bila po nobenem sistemu. Del knjig je stal na policah v kapelici (danes šolski razred Slomškove šole), druge so ležale v hišni kleti. Bilo jih je okrog 700.

Leta 1976 sta me pater Bazilij in pater Stanko povabila na sestanek; vprašala sta me, če bi uredila Baragovo knjižnico po sistemu, ki bi ga priznali Education Department, Council in šolske knjižnice. Imela sva mlado družino, vendar je bil moj pokojni mož Marjan takoj za to, da delo sprejemem. V tistem času v Baragovem domu

ni bilo prostora, kjer bi lahko delala. Tako je pater Stanko vozil knjige k nam domov. Meni je to kar prav prišlo, lahko sem izkoristila vsako prosto uro in začela urejati knjige po sistemu DEWEY - Decimal Classification Sistem. Knjiga gre tukaj skozi štiri delovne faze, preden lepo zavita pride

na polico knjižnice. Pater Stanko je najprej pridno nosil knjige iz kapelice, pri tistih iz kleti pa je nastal problem, saj so bile poškodovane od vlage. Na pomoč je priskočil Janez Burgar, ki je vsa ta leta knjige popravljal in vezal. Med tem časom so patroma priskočili na pomoč ljudje, da so popravili in pripravili sobo - prebelili stene, položili tepih in postavili vanjo peč, police in omare. Na začetku so bile police na prvih dveh stenah, pozneje, ko je raslo število knjig, pa so se množile tudi police in omare, do tega, kar imamo danes.

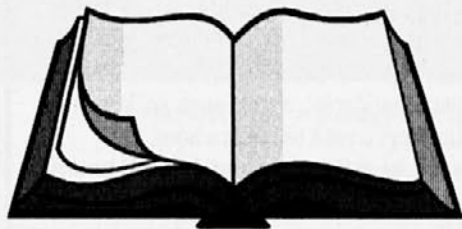
Vse v povezavi s knjižnico je bilo in je še danes narejeno prostovoljno. Brez zamere: ne bom imenovala vsakega posebej - naši celi skupnosti hvala, vsem, ki so pomagali in pomagajo še naprej.

Sedmega oktobra 1977 je Baragova knjižnica oživela pod novim sistemom DEWEY, uradno pa jo je odprl senator Miša Lajovic. Teh dvajset let lahko imenujemo drugo ali novo obdobje slovenske knjižnice v Verskem in kulturnem središču Kew. Po Decimal Classification Misli, november 1997

Sistemu delujejo State Library, Council Library in vse šolske knjižnice. Baragovo knjižnico so priznali Education Department, Ethnic Affaire in druge knjižnice. Slovenski jezik pa je priznan kot šolski predmet v šolah in tudi na univerzi. Z uradno otvoritvijo je Baragova knjižnica stopila iz anonimnosti; dobila je na primer povabilo na Moomba Festival, predavanje o Baragovi knjižnici v State Library ter številna zborovanja in seminarji za knjižničarje. Vsaki dve leti smo tudi predložili opis, kako knjižnica deluje in napreduje, na Ethnic Affaire. V teku let smo prejeli dve denarni podpori od Education Departmenta; s prvo smo kupili mize in stole za knjižnico, leta pozneje pa z drugo tipkalni stroj.

Letna članarina za Baragovo knjižnico je 50 centov. Sposodite si lahko štiri knjige na mesec, če imate zamudo je kazen za knjigo 10 centov na teden. Danes ima knjižnica 261 članov in 3.350 knjig.

Za nakup knjig, ki izhajajo letno, kot na primer slovenskih in angleških enciklopedij, Mohorjevih knjig in podobno, knjižnica potrebuje denar. Ker že od vsega začetka živi od prostovoljnega dela in prispevkov, je danes finančno zelo uboga. Vsako leto organiziramo srečolov, najbolj uspešna prireditev do zdaj pa je bila likovna razstava McKinnon Art Group leta 1990, katere celotni izkupiček je šel za dobro bit Baragove knjižnice. Z njim smo kupili kar lepo število knjig.

Letos se nam je spet nasmehnila sreča. Naš sponzor, Društvo svete Eme, prireja 30. novembra 1997 v Kewju piknik, srečolov in odrski nastop za pomoč Baragovi knjižnici. Društvu svete Eme in vsem, ki ste ali boste karkoli pomagali, iskrena hvala!

Pater Bazilij u spominih njegovih rojakou

Sedem let je minilo, odkar sem patra Bazilija poklicala po telefonu: "Gospod pater, eno prošnjo imam. V imenu društvenega odbora Planica bi vas rada vprašala, če bi lahko imeli mašo za vse svete in bi potem šli še na pokopališče v Springvale pokropit slovenske grobove."

"O, veste Marija, to je pa res lepo. No, kdaj pa želite?"

Domenila sva se za zadnjo nedeljo v mesecu oktobru, ko je imel pater čas po deseti maši v Kewju.

Pater Bazilij je dejal: "Vsi bomo prišli, sestre tudi."

Pa je pater Bazilij med tem časom zbolel. Napotila sem se proti bolnici St. Vincenc. Vesel je bil mojega obiska in obljubil mi je, da bo pravočasno ozdravel in maševal na Planici. Želja se nam je izpolnila.

Pater se je razveselil lepega obiska in lepih cerkvenih pesmi ob pomoči slovenskih sester.

Napotili smo se proti pokopališču v Springvalu. Najprej smo se zbrali pod hrastom ter lepo skupaj zmolili, potem pa je pater blagoslovil grobove. Bil je silno vroč dan, a patra to ni motilo, kljub temu, da je prišel iz bolnice. Vesel je bil, da nam je lahko izpolnil željo. Bil je nenavaden dan za nas Planičarje: zbrali smo se kot ena družina, prvokrat s tem namenom.

Pater bi bil vesel, če bi prišlo na pokopališče več ljudi, tako bi lahko bili v mislih in srcih pri svojih domačih in prijateljih, do katerih ta dan zaradi daljave niso mogli.

Težko mu je bilo, ko sva prišla do svežega groba, pa ni bilo nokogar, da bi spregovoril

z nama ali prižgal svečko.

No, vsako leto nova solza, nov grob . . .

Solze se posušijo, bolečina pa ostane.

Novembrske misli

*Sprehajam se
v samoti posvečeni
gozdov slovenskih...*

*Listi šelestijo
pogrebni spev na neblagoslovljeni
gomili bratov dragih,
ki tu spijo.*

*Srce je moje lučka osamela,
v tihoti sveti
na grobeh neznanih,
a duša Miserere peti
v bolesti hoče.*

*Pa ji ni mogoče:
Iz nje se dviga psalm Benedictus...*

Bazilij Valentin, 1. november 1946

Maja letos smo se po pogrebu zbrali pri neki družini ob polni mizi dobrih jedi. Pater Bazilij me pokliče k mizi in reče:

“No, Marija, za letošnji november boš pa morala pokazati še en nov grob.”

Pretreslo me je in ostala sem brez besed, pater pa je nadaljeval pogovor, vesel kot vedno.

To so bile njegove zadnje besede meni.

Pater Bazilij, hvala Vam, tisočkrat hvala za vse, kar ste storili za našo skupnost!

Letos smo mašo za prvega novembra morali imeti že v soboto, ne pa v nedeljo, kot je bilo zapisano na koledarju. Pater Bazilij nam je tako obljubil. Mašo je imel letos naš novi pater Metod, kateremu želimo spoštovanja in zdravja pri delu med Slovenci v Melbournu in okolici.

Pater Bazilij, v slovo naj Vam bodo besede, katere sva skupaj ponavljala ob blagoslovu slovenskih grobov, in nam Slovencem v spomin: “V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.»

**Marija Kosi,
N. Ringwood, Victoria**

Oktobra 1960 sem prvič srečal patra Bazilija ob prihodu ladje Flaminija v Melbourne. Namenjen sem bil v Bonegillo, a me je pater, skupaj s še dvema fantoma, povabil, da gremo z njim. Ravno je od melbournske škofije dobil hišo, prej poboljševalnico, katero je nameraval spremeniti v dom za novopriseljene slovenske samske fante. Najprej smo si kuhali sami, pozneje pa je prišla v Padua Hall, kasneje preimenovano v Baraga House, gospa Kregar, odlična kuharica in »mati« vsem fantom.

Število stanovalcev je hitro naraslo. Fantje so prihajali naravnost z ladij, iz Bonegille, bolnišnic in s ceste – za te je večkrat posredoval imigracijski urad in jih je pater sprejel v dom tudi brez plačevanja stanarine.

Počasi je pater začel z obnavljanjem hiše. Fantje smo pomagali s prostovoljnimi delom, saj smo bili različnih poklicev. Pater je zamenjal stare železne postelje z novimi in prebarval sobe, le njegova soba in postelja sta ostali

kot prej; že takrat je kazal svojo skromnost, ki ga je spremljala do groba. Vedno je mislil le na bližnjega, zanj ni bilo ne časa ne sredstev.

Za patrov 40. rojstni dan smo fantje zbrali denar in mu kupili novo črno obleko, katere je bil hudo potreben. Pa po njegovem mnenju sploh ni bilo tako, kot ponavadi so bili bolj potrebni drugi.

Na pobudo patra smo v domu ustanovili prvi slovenski ansambel Bled, ki je potem igral enkrat mesečno na plesih v Baragovem domu. Ustanovili smo tudi zelo uspešno odbojgarsko ekipo, ki je na tekmah imela večkrat le enega navijača – soferja – patra Bazilija. Na igrišču, kjer smo trenirali, stoji danes cerkev Sv. Cirila in Metoda. Pater je poskrbel za namizni tenis in bilijard, da se je vsak lahko kratkočasil po svoje.

V domu je včasih živelo po 50 ali več fantov, zato je bil nujen hišni red, ki ga nekateri niso mogli sprejeti, zato so kar hitro šli naprej. Pater na primer ni prenašal

Ansambel Bled v Baragovem domu

kršenja zakonov ali pretiranega pijančevanja. Enkrat tedensko je bila zvečer zaprta tudi soba s televizijo, češ, naj fantje ta čas porabijo za pisanje svojcem. Nikoli nas ni silil k maši, to je prepustil osebnemu prepričanju. Tudi nikoli ni bilo v domu razlike med patrom in stanovalci. Tudi on je stal v vrsti kot vsi drugi. Pomagal je mnogim poiskati službo, urejal bančne knjige, bil za tolmača... Pri Slovenskem društvu Melbourne je bil socialni

delavec, včlanil marsikaterega fanta, med njimi so številni veliko prispevali pri napredku in rasti te organizacije.

Vedel je, da potrebuje slovenska skupnost svoj prostor za maše. Najprej smo skupaj na dvorišču Baragovega doma zgradili lurško votlino, kasneje slovensko cerkev. Na keilorskem pokopališču je tudi kupil zemljišče za skupne grobove tistih brez svojcev.

Pater Bazilij je imel rad družbo, še posebej na dolgi poti v avtu. Ko sem nekoč potoval z njim v Adelaido, sva prespala kar v avtu, kar je bila patrova navada vse do konca. V avtu je imel vedno pripravljeno blazino za dolge poti, ki jih ni bilo malo.

Še veliko bi lahko napisal o trdem delu patra Bazilija. Sedem let sem preživel v Baragovem domu in patra zelo dobro poznal, saj sva skupaj prebila tudi marsikatero uro pri gradnji cerkve, ko sva reševala razne probleme

Bila sva v Sloveniji, navdušena in vesela, da sva spet v rodnem kraju. To veselje je bilo po prihodu v domovino hitro skaljeno, ko sva že čez kratek teden dni prejela klic, da je umrl pater Bazilij. Bila sva pretresena. To vendar ni res, to so le sanje, iz katerih pa se ni bilo mogoče zbuditi. Ob slovesu je bil še tako nasmejan in bister, le prvič sem ga videla neobritega - bil je prezaposlen!

V mislih sva bila povezana z rojaki v Avstraliji in prizadeta, ker sva bila prikrajšana za zadnje slovo na pogrebu najinega prijatelja in dušnega pastirja. Misliła sva, da bo »naš pater« za vedno živel.

Spominjala sva se patrovih uspehov, požrtvovalnosti in vztrajnosti, da mu je uspelo doseči vse to, kar danes uživamo in vsi skupaj v slovenski skupnosti premalo cenimo. Bolele so ga krivične govorice in blatenje, vendar je nadaljeval z delom – vse za slovenske rojake.

Ob vrnitvi v Avstralijo prebirava prispevke in poročila

o patrovi smrti in spet čutiva bolečino, ko zaman pričakujeva nasmejan in prijazen obraz patra Bazilija.

Ko sva se septembra 1967 poročila, sva prejela patrov blagoslov v bolnici St. Vincenca, ker je imel nekaj dni pred najino poroko prometno nesrečo. Na patrovo željo je bila najina hčerka prva krščena v cerkvi Sv. Cirila in Metoda na dan njene blagoslovitve. Spremljal naju je celih trideset let, bil v oporo, ko se je hčerka hudo poškodovala v prometni nesreči, mi stal ob strani in me spodbujal v začetku delovanja Doma matere Romane, ko še ni bilo vse tako gladko in utečeno kot danes. Še tako neprijetno

stvar je znal spremeniti v hec.

Pater Bazilij, z Vašo prerano smrtjo je končana ena doba slovenstva v Melbournu. Oprostite, da Vas nismo znali bolj ceniti. Vašemu nasledniku pa obilo sreče in uspeha.

Večkrat ste rekli: »Boš zame zmolila kakšen Oče naš po moji smrti?«

Pater, bom.

Anica Markič

Obisk mladega para v bolnici St. Vincent, 2. 9. 1967

in spotikljaje. Nikoli ni obupal.

Naj Vam bo lahka avstralska zemlja in hvala za vso Vašo skrb in spodbudo. Od nekdanjega »patrovca«, kot so nekateri imenovali tiste, ki smo živeli v Baragovem domu.

Alojz Markič

Politika se je spreminjala in politični jetniki nismo bili več tako nevarni. Bolj so preganjali kriminalce. Visoke kazni, ki so prej padale na politične, so začeli zmanjševati. In ko je prestal polovico kazni, je bil zrel za pogojni izpust. Po navadi so takemu jetniku določili kraj stalnega bivanja, ki ga ni smel zamenjati brez posebnega dovoljenja ministrstva za notranje zadeve. Zasllišanja, ki so se vrstila, preden so zapornika izpustili, so bila bolj podobna pogovoru kot zaslíševanju. Tipali so v dušo jetnika, da bi videli, koliko so ga »prevzgojili«. Navadno je prišel na take pogovore tudi nekdo iz Ljubljane, ki je pomagal komisarju »prevzgojati« zapornika.

Pri enem takih pogovorov mi je bilo postavljeno vprašanje, ali imam kakšne pripombe o ravnanju jetniškega osebja. Zamislil sem se in sklenil, da odkrito povem, kar sem doživljal.

Rekel sem: »Vem, da smo bili za vas sovražni, nekaterih stvari pa ne morem razumeti.«

»Kar povejte!« sta zaslíševalca radovedno prisluhnila.

»Dve stvari vam bom povedal. Ko sem bil v smrtni celici, so me nekega dne poklicali v govorilnico. Čakal sem in na vratih se je prikazal major Stane v civilu. Potegnil je iz žepa list in mi rekel: 'Tukaj sem vam prinesel potrdilo smrtne sodišča. Imate sicer možnost, da pomilostitev na prezidij, toda, ne boste več videli!« Obrnil se je sadizem.

Druga stvar: Vi ste mi šele po povedali, da sem pomiloščen s prisilnega dela. Medtem ste me poslali ste me v bunker, kjer sem navadni poletni obleki. Okno je naravnost na nas. Tekali smo po je prišel na okno in vprašal, kaj Fizkulturo, ker nas zebe! Čez pet minut je prišel neki vodnik, ki mi je odvzel suknjič in hlače ter me poslal pod okno, rekoč: Tam stojte celo noč, da vas ne bo zeble! Ostal sem v kratkih spodnjih hlačah in srajci.«

Ko sem povedal, kar me je težilo, sta se spogledala. Eden je mirno skomignil z rameni in rekel: »Veste, Kragelj, morate razumeti. To je bil ruski sistem, stalinizem! To so delali ljudje na svojo roko. To je minilo!« Sklonil sem glavo in si grizel ustnice. Misli sem si: Stalin je kriv, vidva in vsi ostali ste nedolžni!!!

Z vrhovnega napravite prošnjo za Kragelj, ni upanja, Primorske in odšel. Zame je bil to

osmih mesecih uradno smrtne obsodbe na dvajset let začeli ponovno zaslíševati. bil v novembru brez odeje v bilo sneto. Mraz je prihajal celici, da bi se ogreli. Paznik delamo. Rekel sem mu:

Srečanja po zaporu

Izpuščen sem bil v soboto, 7. julija. Iz Škofje Loke sem poslal telegram novomašniku Cimpriču, ki je naslednjega dne daroval novo mašo v Volčah. S čudnimi občutki sem na avtobusni postaji čakal na avtobus za Ljubljano. Določili so mi namreč kraj stalnega bivališča v ljubljanskem bogoslovju. Odtod ne smem za stalno nikamor brez dovoljenja ministrstva za notranje zadeve. Ni mi bilo prepovedano oditi domov na obisk.

V Ljubljani sem se predstavil škofu Vovku, ki me je že prej poznal in me zelo ljubeznivo sprejel. V svoji velikodušnosti je dvignil mapo na mizi in potegnil iz nje 500 dinarjev, kar je bilo takrat zame ogromna vsota. »To bo za prvo silo, da se nekoliko opomorete,« mi je rekel. Rekel sem mu, da sem zelo hvaležen tudi nekaterim duhovnikom ljubljanske škofije, ki so mi potem, ko so prišli na svobodo, večkrat poslali nekaj denarja. Ni mogoče pozabiti dobrotnikov, ki ne pozabijo nate, ko so še sami v tiski.

Z duhovniki, ki so bili na hrani v bogoslovju, smo si postali iskreni prijatelji: dr. Oražem, kanonik Glinšek, dr. Maks Miklavčič in drugi. Glinšek je rad hodil v okoliške hribe, dr. Miklavčič pa je bil navezan na škofjeloške vrhove. Ne bom pozabil izleta z njim na Lubnik.

Administratorju dr. Torošu sem povedal, da moram ostati v Ljubljani. Želel me je poslati na župnijo. Dal mi je dekret za Šebrelje in Jagrščce. Na podlagi dekreta sem napravil prošnjo na ministrstvo za notranje

zadeve za spremembo bivališča. Čakal sem en mesec. Prišel je negativen odgovor, češ da je v istem okraju, kjer sem bil obsojen. Drugi dekret je bil za Štjak in Vrabče. Sledil je zopet negativen odgovor, češ da je v obmejnem pasu. V resnici nisem bil igračka jaz, ampak dr. Toroš, ki je takrat prišel v nemilost pri oblasteh. Tretji dekret je bil za Velike Žablje in Brje. Končno sem prejel ugodno rešeno prošnjo za spremembo bivališča. Vsa stvar se je vlekla pet mesecev, tako da sem prišel v Žablje 1. decembra 1956.

Konec prihodnjič

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487*

V mesecu novembru, ko se spominjamo naši rajnih, ne moremo mimo pokopališč. Tudi letos smo se srečevali pri grobovih naših sorodnikov, prijateljev in znancev. V soboto, na praznik vseh svetih, sva s p. Tonetom obiskala pokopališči Cheltenham in Enfield, v nedeljo po maši pa Dudley Park in Centennial Park. Z obiskom grobov in z mislijo na smrt zorimo in dozorevamo v osebnost, ki zna sprejeti tudi zadnje dejanje – lastno smrt. In to prav z vero v posmrtno življenje in povezanostjo z rajnimi.

Zadnjo nedeljo v mesecu oktobru smo imeli po maši misijonski BBQ, kot ga imamo ponavadi na misijonsko nedeljo. Hvala vsem, ki ste pomagali pri peki, pa tudi vsem, ki ste prinesli solato in pecivo. Čut za misijone je bil med rojaki vedno živ. Radi pomagajo, saj svet kliče k solidarnosti, da bi vsi imeli dovolj vsakdanjega kruha in da bi nemoteno oznanjali božjo besedo. Naj Bog darežljivost poplača z blagoslovom!

Šestindvajsetega oktobra je bil med sveto mašo krščen in sprejet v občestvo božjih otrok DAMIAN STEPHAN KOLMAN. Botra sta bila Bill Kolman in Elizabeta Brglez. Staršema, Margareti in Stevu Kolmanu, čestitamo, Damianu pa želimo zdravlja in modrosti v življenju.

Dne 8. novembra 1997 je po dolgotrajni bolezni v centru za umirajoče Filliph Kennedy v Semaphorju odšel

k Bogu IVAN LUTER. Rojen je bil 20. junija 1935 v Gomilicah v slovenskem Prekmurju. V Avstralijo je prišel leta 1956 in je bil, kot veliko emigrantov, najprej v taborišču v Bonegilli. Kmalu zatem se je odselil v Whayallo, kjer je ostal dobri dve leti in nato prišel v Adelaido. Leta 1959 sta šla z zaročenko Angelco v Melbourne, kjer ju je poročil p. Bazilij. Že tretji dan po poroki sta se vrnila v Adelaido, kjer je Ivan delal pri dveh avtomobilskih družbah in vmes še v steklarni. Zaradi bolezni mišic je bil invalidsko upokojen že z 49. leti. Letos so odkrili še zahrbtnega raka in ni mu bilo več pomoči. Lepo pripravljen se je srečal s svojim Stvarnikom in odšel v večnost k svojim staršem in bratu, ki že počivajo v Bogu.

Z ženo Agato sta si ustvarila lep in prijeten dom ter družino. V zakonu so se jima rodili trije sinovi. Rožni venec za pokojnega Ivana je bil v torek ob sedmih zvečer v naši cerkvi, naslednji dan, 12. novembra, pa smo se z mašo zadušnico poslovili od njega in ga pospremili k večnemu počitku na pokopališče Cheltenham.

Sedmega novembra 1997 pa je umrl Franc Zupančič, star 75 let. Pokopan je bil 11. 11. 1997 na pokopališču Centennial Park.

Pokojne priporočamo Gospodu, da bi v čim večji polnosti uživali nebeško srečo. Domačim, prijateljem in znancem pa naj Bog nadomesti izgubo.

p. Janez

*Biti junak v eni minuti ali v eni uri je
lažje, kakor prenašati vsakodnevno
življenje v tistem junaštvu.*

Fjodor Mihajlovič Dostojevski

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Slovo od patra Toneta

Barbara Smrdel

Sedmega novembra se je od melbournske mladinske skupine poslovil pater Tone. Odhaja nazaj v lepo deželo Slovenijo. Pa preberite, kaj smo mu povedali ob slovesu.

Mnogo let ste bili med nami. Skupaj z mladino ste šli po mnogih krajih: Mt. Eliza, Mt. Kosciusko, Grampians, Lerderderg Gorge, Mt. Feathertop... Imeli smo piknike v Geelongu in parku v Kewju, mladinske koncerte in tako dalje. Kamor koli smo šli, ste vi vozili, pustili pa ste, da smo drugi v avtu imeli glavno besedo. Če smo hoteli na glas peti, ste rekli, da lahko. Če smo hoteli biti tiho, ste nas pustili. Lahko smo navijali muziko, ki nam je bila všeč – če je bila všeč nam, je bila tudi vam v redu. Če je bilo mrzlo, smo se pogreli, če nam je bilo toplo, smo se »pofrišali«. Bili ste zelo potrpežljivi z nami.

Nikoli ne bomo pozabili, ko ste šli prvič z nami na morje v Mt. Elizo. Igrali smo kriket in nekdo je poslal žogo v dolino. Čez nekaj časa je nismo več videli. Žoga je padla v strmo dolino. Tekli ste po žogo in potem naenkrat tudi vas nismo več videli. Ni bilo ne žoge ne vas. Bali smo se za vas, ker je bilo zelo strmo. Hitro smo tekli do roba hriba in pogledali dol. Videli smo, da ste že našli žogo. Stopili smo korak nazaj in vi ste že bili nazaj gor.

Vsako leto smo imeli v Mt. Elizi na petek zvečer koncert. Ko smo bili mlajši, smo ga radi pripravljali. Ko smo zrasli, nam je bil odveč. Vi ste nas po eni strani razumeli. Vseeno smo morali imeti koncert, ampak v njem ste nastopali tudi vi. Kazali ste čarovnije. To vaše dejanje nam je pokazalo, da smo vsi enaki. Da niso ena pravila za ene in druga za druge.

Še nekaj se spomnimo z morja. Radi ste imeli, če smo bili budni za jutranjo mašo. Ker smo cele noči pohajali, to ni bilo mogoče. Torej ste nam eno leto rekli, da bomo šli hoditi po cesti, preden se maša začne, da ne bomo zaspani. Enkrat nam je bilo zadosti; drugič smo bili že malo budnejši.

Zapomnili si bomo tudi tisto leto, ko smo šli v Adelaido na mladinski koncert. Bili smo na avtobusu in Erik Mrak vam je nekaj nagajal. Vstali ste in v hecu rekli: »Erik, pejt se farbat!« Nam je bilo to tako smešno, da se je cel avtobus krohotal. Še zmeraj se mladina heca s tem stavkom.

Pater, povedati moramo tudi, da ste bili zelo hitri. Ne samo za žogo, ampak na več načinov. Če smo vas za nekaj prosili, smo se samo obrnili in že ste nam prinesli. Če je v Baragovem domu zvonil telefon v drugem nadstropju

Pater Tone čara v Mt. Elizi

in ste bili vi v prvem, je samo dvakrat zazvonil in že ste dvignili slušalko.

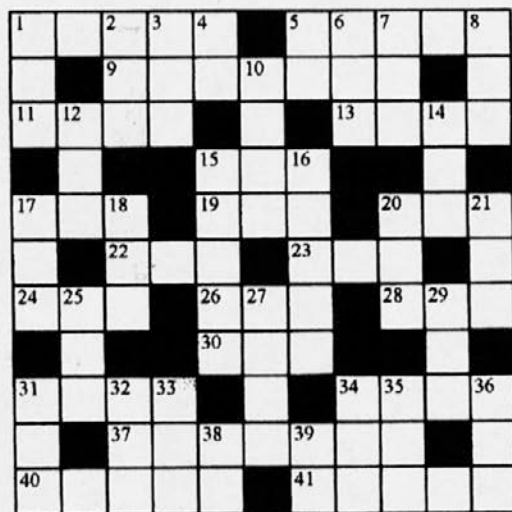
Vedno ste bili tam za nas. Če smo potrebovali odejo in ste jo vi imeli, ste nam jo dali, če nam je bilo mrzlo, ste nas pokrili, če smo težko nosili, ste nam pomagali in če smo bili sami, ste nam podarili toplo besedo.

Pater Tone, vsa mladina se vam zahvaljuje za tople spomine, ki so nam ostali. Želimo vam polno sreče, zdravja in veselja. Ne pozabite na nas, mlade!

OPRAVIČILO

V zadnji številki Misli sem pozabila pohvaliti Simona Grilja za njegov trud in pomoč pri pripravljanju mladinskega koncerta v Sydneyju. Simon je bil na razpolago vsako nedeljo pri sveti maši in vsak večer po telefonu. Odgovarjal je na vprašanja ljudi, zapisoval imena in zbiral denar za potovanje. Še enkrat najlepša hvala, Simon. Si zelo dober in zanesljiv.

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

REŠITEV križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: 1. natakarcica; 6. snubač; 8. rokoko; 9. etik; 12. belokranjka; 14. teka; 17. Andrej; 19. Italija; 20. skakalnica.

Navpično: 1. nadrobiti; 2. trik; 3. apno; 4. izbe; 5. Anči; 6. skoki; 7. atej; 10. kraljica; 11. Jasna; 13. loka; 15. etos; 16. aloa; 17. ajda; 18. Romi.

Od štirih prejetih rešitev ni bila nobena pravilna.

Vodoravno: 1. povrtnina; 5. nanašajoč se na vid; 9. obdati z dimom; 11. nekdo; 13. posedujem; 15. glavni števnik; 17. tja; 19. izraža vprašanje po kraju; 20. očetov naslednik; 22. jaz; 23. moško ime; 24. od ... in kam?; 26. kačji ugriz; 28. prelom; 30. arabska utežna mera; 31. orodje za košenje trave; 34. voda, ki pada prek skal; 37. preprečevati gibanje, premikanje; 40. enomestno število; 41. ptica ujeda.

Navpično: 1. stopnja v vojski; 2. tekočina v rastlinah; 3. moško ime (ljubk.); 4. petnajsta in deseta črka abecede; 5. osebni zaimsek; 6. grem, gremo; 7. prihaja iz dimnikov; 8. ne zna govoriti, je gluhi in ...; 10. zdravilni čaj; 12. žensko ime; 14. uvaja vprašanje; 15. neradodarno; 16. kultura; 17. električna moč; 18. čebelji pridelek; 20. nepogrešljiva začimba; 21. ista beseda kot pod osem; 25. organ vida; 27. prvi letalec v grški mitologiji; 29. leteča žuželka, ki piči; 31. tekočina kislega okusa; 32. posoda za grozdje, zelje; 33. Marijin pozdrav; 34. trimestno število; 35. ličje; 36. polovica; 38. deseta in štirinajsta črka abecede; 39. glavna karta.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

CROWN

Communication Technology

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.
Tel: (03) 9886 9393
Fax: (03) 9886 9393

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband
Fibre Optics
in Data Cabling
Nameščamo Hi Q
in Phaselink TV-antene

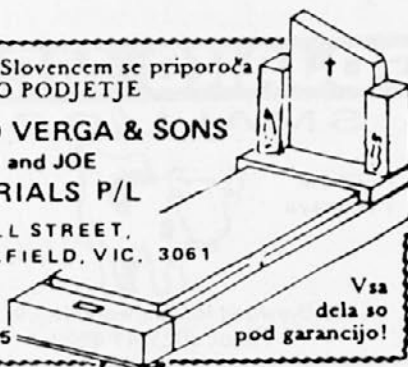
MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovincem na uslugoh v casu zalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TBI/MI

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

AFDA

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v casu zalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozihi pokojnih.

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.
Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00
Naslov: Glas Slovenije
P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3084

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

R
&
R

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL

Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154

Darko Butinar

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom v Sydneyu

se toplo priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

SLOVENIJA – SKOZI OGENJ DO NEODVISNOSTI – Monografija fotografij Slovenije in desetdnevne vojne v Sloveniji Franceta Steleta. Cena 30 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov ličnega molitvenika na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

BOŽIČNA PESEM V PROZI – poučna zgodba o duhovih znamenitega angleškega pisatelja Charlesa Dickensa z bogatimi barvnimi ilustracijami. Posrečeno božično darilo. Cena 35 dolarjev.

POZDRAVLJENA SLOVENIJA – S fotografijami in podrobnimi zemljevidi opremljena knjiga o slovenskih pokrajinah. Cena 25 dolarjev.

SLOVENSKA DEŽELA V PRIPOVEDKI IN PODOBI - Izbrala in za mladino priredila Dušica Kunaver. V knjigi je zbranih sto ljudskih pripovedi, etnografskih zapisov in pesniških besedil. Cena 25 dolarjev.

MOJI MALI KAVALIRJI - Koroški roman je po zapiskih učiteljice Silvije Sternhold napisal Helmut Scharf. V šolski razred južno-koroškega mesteca, kjer je utrpela njena družina v času nacizma hudo krivico, po več kot tridesetletni odsotnosti stopi učiteljica. Ves roman preveva tudi koroško narodnostno vprašanje. Cena 5 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

TRENTKI MOLKA – Kratka dnevniška duhovna razmišljanja duhovnika Franca Sodje. Cena 10 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeve Podobe iz sanj v odličnem angleškem prevodu. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

JESENSKO LISTJE, ZA PEST DROBIŽA in HREPENENJA IN SANJE so pesniške zbirke adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiše. Cena vsake je 10 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1998

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666